

Opinnäytetyö (YAMK)

Terveys ja hyvinvointi

Sosiaali- ja terveysalan kehittäminen ja johtaminen

2020

Tanja Jylhävuori

RIPPIKOULUN ROOLI NUOREN ELÄMÄSSÄ

– Rippikoulun kehittäminen Suomen ev. -lut.
kirkossa

OPINNÄYTETYÖ (YAMK) | TIIVISTELMÄ

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU

Terveys ja hyvinvointi I Sosiaali- ja terveysalan kehittäminen ja johtaminen

2020 | 71 sivua, 6 liitesivua

Ohjaava opettaja: Anssi Lähde

Tanja Jylhävuori

RIPPIKOULUN ROOLI NUOREN ELÄMÄSSÄ

-Rippikoulun kehittäminen suomen ev.-lut. kirkossa

Nuorten hyvinvoinnin riskitekijänä on yksinäisyys. Yksinäisyys aiheuttaa nuorille masentuneisuutta ja syrjäytyneisyyttä. Nuorten yksinäisyyden vähentäminen on tärkeä tavoite sosiaali- ja terveysalalla. (THL 2019.)

Seurakunnan työntekijät kohtaavat rippikoulussa paljon nuoria. Seurakunnan rippikoulutyö on tärkeässä roolissa osana nuorisopalveluita. Rippikoululla on myönteinen vaikutus nuorten elämään. Rippikoulussa nuori saa positiivisen kokemuksen osallisuudesta ja ystävistä.

Tämä kehittämisprojekti perustui uuteen vuonna 2017 voimaan tulleeseen rippikoulusuunnitelmaan. Kehittämisprojektin kohteena oli rippikoulun alkujakson parantaminen seurakuntaelämän näkökulmasta, Tavoitteena oli vahvistaa hengellistä ymmärrystä ja jäsenyyden merkitystä sekä kehittää nuorten osallisuutta, ehtooliskasvatusta ja seurakuntaan tutustumista. Tiedot kerättiin osittain kirjallisuudesta sekä osittain tekemällä kysely rippikoululisille ja isosille.

Tulokset osoittavat, että ihmiset, ystävät ja yhteisöllisyys koetaan pääasiallisina rippikoulun vahvuuksina. Positiivisena asiana koetaan ehtooliskasvatuksen lisääminen. Uudessa rippikoulusuunnitelmassa nuoret saavat käydä jo rippikoulun aikana ehtoolisella. Uudessa rippikoulussa on enemmän osallisuutta verrattuna vanhaan rippikoulusuunnitelmaan ja se on koettu hyvänä. Isokset pitivät uudesta rippikoulusuunnitelmasta. Useat isokset kokivat itsetuntonsa vahvistumista. Rippikoulun kehittämistarpeena olisi erityisesti nuorten sitouttaminen seurakunnan toimintaan rippikoulun jälkeen.

Tutkimuksen tuloksia voidaan käyttää seurakunnissa. Tutkimus osoitti uuden rippikoulusuunnitelman heikkouksia ja vahvuuksia. Tämän opinnäytetyön lisäksi tarvitaan jatkotutkimuksia rippikoulun vaikutuksesta nuorten hyvinvointiin ja yhteisöllisyyteen.

ASIASANAT:

Hyvinvointi, osallisuus, nuori/nuoret, rippikoulu, yksinäisyys

BACHELOR'S / MASTER'S THESIS | ABSTRACT

TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Master of Health Care and Social Service / leadership and management

2020 | 71 number of pages, 6 number of pages in appendices

Tanja Jylhävuori

ROLE OF THE CONFIRMATION SCHOOL IN THE LIVES OF YOUNG PEOPLE

- Development of the confirmation school in the Evangelical Lutheran Church

Loneliness is a risk factor for the well-being of young people. Loneliness causes depression and exclusion for young people. Reducing young people's loneliness is an important goal in the social and health care.

Church employees encounter a lot of young people at the confirmation school. The work done in the confirmation school plays an important role as part of youth services. The confirmation school has a positive impact on the lives of young people. At the confirmation school, young persons have a positive experience of inclusion and friends.

This development project was based on a new confirmation school plan, which was introduced in 2017. The aim of the development project was to improve the initial period of the confirmation school from the perspective of parish life. The aim was to strengthen religious understanding and the importance of membership and to develop youth inclusion, communion education, and church acquaintance. The data was collected partly from the literature and partly by conducting a survey of confirmation school students and young confirmed volunteers.

The results show that people, friends and community are perceived as the main strengths of the confirmation school. The increase in communion education is seen as a positive thing. In the new confirmation school plan, young people are allowed to attend communion already during the confirmation school. The new confirmation school plan has more inclusion compared to the old penitentiary plan and it has been perceived as good. The young confirmed volunteers liked the new penitentiary plan. Several young confirmed volunteers felt their self-esteem strengthen. The need for development for church is to keep the young people in the activities of church after the confirmation school.

The results of the study can be used in the Evangelical Lutheran Church. The study showed the weaknesses and strengths of the new confirmation school plan. In addition to this thesis, further research is needed to investigate the impact of confirmation school on the community and wellbeing of young people.

KEYWORDS:

Welfare, participation, adolescent / adolescents, confirmation class, loneliness.

SISÄLTÖ

KÄYTETYT LYHENTEET TAI SANASTO	7
1 JOHDANTO	8
2 KEHITTÄMISPROJEKTIN LÄHTÖKOHDAT	10
2.1 Kehittämiprojektin aihe ja tavoite	10
2.2 Suomen evankelis- luterilainen kirkko	11
3 KEHITTÄMISPROJEKTIN TAVOITE	12
3.1 Isonen, isoskoulutus	12
3.2 Kehittämistehtävä	13
3.3 Tutkimuksellinen osuuden tavoite	13
3.4 Kehittämiprojektin eteneminen ja toteutus	14
4 NUORTEN VIIMEAIKAINEN HYVINVOINTI	16
4.1 Nuorten hyvinvoinnin riskitekijät	17
4.2 Ylisukupolvinen huono-osaisuus	18
4.3 Nuoriso palvelujen kehittäminen ja johtaminen	19
4.4 Nuorten osallisuuden kokemuksia	20
4.5 Nuorten osallisuuden kehittäminen palveluissa	21
5 SEURAKUNNAN ROOLI JA TEHTÄVÄT OSANA NUORISOPALVELUITA	22
5.1 Rippikouluikäinen nuori	22
5.2 Z-sukupolvinen nuori	22
5.3 Rippikoulu on tärkeä osa nuorten elämää	23
5.4 Nuorisotyön haasteet seurakunnissa	24
5.5 Lapsivaikutusten arviointi	26
5.6 Nuorten osallisuus seurakunnassa ja sen kehittäminen	27
5.7 Rippikoulun vaikutus nuoren hyvinvointiin	28
5.8 Rippikoulu osana kristillistä kasvatusta	28
5.9 Uusi rippikoulusuunnitelma	29
5.10 Rippikoulun merkittävyys	30
6 KEHITTÄMISPROJEKTIN TUTKIMUKSELLINEN OSUUS	32
6.1 Tavoite ja tarkoitus	32

6.2 Aineiston keruu	33
6.3 Analyysimenetelmät	33
7 TUTKIMUKSELLISEN OSAN TULOKSET	35
7.1 Rippikoululaisten ja isosten mielipiteitä rippikoulu-uudistuksesta.	35
7.1.1 Seurakuntayhteys	38
7.1.2 Ehtoollinen ja jumalanpalvelus	41
7.1.3 Rippikoulun merkittävyys, isosena olemisen merkittävyys	47
7.1.4 Mitä elämän taitoja rippikoululaiset, isokset ovat saaneet	52
7.1.5 Isosten kokema yhteys, ystävyys	55
7.1.6 Sosiaaliset taidot	56
7.1.7 Isosten elämän taidot	57
7.1.8 Rippikoululaisen elämä	59
7.2 Tutkimuksen hyödyntäminen, arviointia	60
8 YHTEENVETO, JOHTOPÄÄTÖKSET, POHDINTA	62
8.1 Yhteenveto, pohdinta	62
8.2 Kehittämisprojektin arviointia ja johtopäätökset	64
8.3 Tutkimuksen eettiset ja luotettavuuteen liittyvät kysymykset	66
8.4 Ammatillinen reflektio	67
9 LÄHTEET	69

LIITTEET

- Liite 1. Tiedote rippikoululaisten vanhemmille
- Liite 2. Kysely rippikoululaisille
- Liite 3. Kysely isosille

KUVIOT

Kuvio 1. Kehittämisprojektin eteneminen	15
Kuvio 2. Rippikoululaisten näkemykset passittomuudesta N=42	35
Kuvio 3. Rippikoululaisten näkemykset seurakuntaan tutustumisesta	37
Kuvio 4. Rippikoululaisten näkemykset, seurakuntayhteys N=42	38
Kuvio 5. Kysymys 7. Isosten näkemys ehtoollisella käynnistä.	41
Kuvio 6. Kysymys 8. Isosten näkemys ehtoollisesta. N=42	42
Kuvio 7. Kysymykset 9-10. Rippikoululaisten näkemys, jumalanpalvelus N=42	43

Kuvio 8. Kysymykset 11-12. Rippikoululaisten näkemys	44
Kuvio 9. Kysymys 13. Rippikoululaisten kokemus jumalanpalveluksista, hartauksista	45
Kuvio 10. Kysymykset 20-21. Rippikoululaisten näkemykset, elämän merkityksen löytäminen N=42	47
Kuvio 11. Kysymykset 22-24. Rippikoululaisten näkemykset, nuoren elämän valinnat N=42	48
Kuvio 12. Kysymys 28. Rippikoululaisten näkemyksiä, rippikoulun merkittävyys N=42	50
Kuvio 13. Kysymykset 14, 17. Rippikoululaisten näkemykset	53
Kuvio 14. Kysymykset 15,16. Rippikoululaisten näkemys, ystävyys. N=42	54
Kuvio 15. Kysymykset 18,19. Rippikoululaisten näkemykset, sosiaaliset taidot N=42	56
Kuvio 16. Kysymys 25. Rippikoululaisten näkemykset, itseluottamus N=42	57
Kuvio 17. Kysymykset 26, 27. Rippikoululaisten näkemykset	59

TAULUKOT

Taulukko 1. Esimerkki analyysistä.	34
Taulukko 2. Kysymys 5. Isosten mielipide passittomuudesta	36
Taulukko 3. Kysymys 7. Isosten mielipiteitä seurakuntaan tutustumisesta	37
Taulukko 4. Rippikoululaisten mielipiteet. Mediaani ja F luvut. Kysymykset 1-6	38
Taulukko 5. kysymys 8. Isosten mielipiteitä osallisuudesta	39
Taulukko 6. Kysymys 9. Isosten mielipide rippikoulusuunnitelmasta	40
Taulukko 7. Kysymys 10. Isosten mielipide kehittämisestä	40
Taulukko 8. kysymys 6. Isosten mielipide ehtoollisesta	43
Taulukko 9. Rippikoululaisten näkemykset. Mediaani, F luvut kysymyksistä 7-13	46
Taulukko 10. Rippikoululaisten näkemykset. Mediaani, F luvut	48
Taulukko 11. kysymys13. Isosten mielipiteitä	49
Taulukko 12. Kysymys 17. Isosten mielipiteitä	50
Taulukko 13. Kysymys 18. Isosten mielipiteitä, työkokemuksesta	51
Taulukko 14. Kysymys 19. Isosten mielipiteitä, merkittävyys	52
Taulukko 15. Rippikoululaisten näkemykset. Mediaani, F luvut. Kysymykset 14-17	54
Taulukko 16. Kysymys 11. Isosten mielipiteet	55
Taulukko 17. isosten kokemukset, ystävyys	55
Taulukko 18. Mediaani ja F luvut. Kysymykset 18-19 N=42	56
Taulukko 19. Kysymys 14. Isosen mielipiteet	57
Taulukko 20. Kysymys 15. Isosen mielipiteet	58
Taulukko 21. Kysymys 16. Isosen mielipiteet	58
.Taulukko 22. Rippikoululaisten näkemykset, mediaani, F luvut, kysymykset 25-28 N=42	59

KÄYTETYT LYHENTEET TAI SANASTO

Lyhenne	Lyhenteen selitys (Lähdeviite)
LAVA	Lapsivaikutusten arviointi, työkalu, menetelmä, jolla toimintaa, päätöksentekoa punnitaan lasten edun näkökulmasta. (Lasten ja nuorten keskus ry 2020)
RKS	Rippikoulusuunnitelma. (Niemelä 2002, 15-17)
Z- sukupolvi	Tarkoittaa 1990 luvun lopulla työelämään saapuneita ja 2000 – luvulla syntyneitä. (Heikkinen & Lehtonen 2017)

1 JOHDANTO

Nuorten hyvinvointi ja terveys ovat parantuneet viime vuosina. Myönteisestä kehityksestä huolimatta lasten ja nuorten terveyserot ovat lisääntyneet. Lapsuuden ja nuoruuden kasvuolosuhteilla on havaittu yhteys lapsen ja nuoren myöhempään kehitykseen ja terveystottumuksien omaksumiseen. (Perälä ym. 2012, 13)

Nuorten hyvinvoinnin riskitekijänä on nuorten syrjäytyneisyys. Nuorille on erityisen tärkeää ystävät. Ilman läheistä ystävää olevat nuoret kokevat terveydentilansa muita huonommaksi. Yksinäisyys on kiistaton kytkös masennukseen ja syrjäytymiseen. Lasten ja nuorten yksinäisyyden ehkäisy on keskeinen tavoite terveyden ja hyvinvoinnin alalla. (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos 2019.)

Osallisuuden kokemus on keskeisessä osassa ihmisen hyvinvointia. Osallisuuden kokemus on vuorovaikutusta eri ilmiöiden kanssa, joita ovat esimerkiksi mielenterveys, elämänlaatu ja fyysinen terveys. Osallisuuden vahvistamisella on kuntien lisäksi tärkeässä roolissa esimerkiksi järjestöt, seurakunnat ja yhdistykset. (THL 2020)

Seurakunnan rooli ja tehtävät ovat tärkeässä roolissa nuorisopalveluissa. Seurakunnan työntekijät kohtaavat paljon nuoria etenkin rippikoulussa. Rippikoulun kävi vuonna 2019 kaikista 15-vuotiaista 77 prosenttia ja kirkkoon kuuluvista 15-vuotiaista 92 prosenttia. Vuonna 2019 rippikouluun osallistui yhteensä 50 100 nuorta. (Salomäki ym.2020, 207.)

Rippikoulu on kasteopetusta, kastekoulu, joka perustuu Raamatun kaste- ja lähetyskäskyyn. Rippikoulu kasvattaa ehtoolliselle, rippikoululaiset voivat osallistua ehtoolliselle rippikoulun aikana yhdessä ohjaajan kanssa. Rippikoulu on myös rukouskoulu, rippikoululaiset oppivat monin tavoin hoitamaan hengellistä elämää. (Suomen ev.lut.kirkon julkaisuja 60/2017, 12- 14)

Rippikoulusuunnitelmassa 2017 kerrotaan, että "Rippikoulun toiminta-ajatus on: Rippikoulu vahvistaa nuoren uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan ja varustaa heitä elämään kristittyinä " (Suomen ev.lut. kirkon julkaisuja 60/2017, 15).

Rippikoulun käymisen syyn motiivina on nuorilla se, että heidät on kastettu lapsena ja rippikoulun käyminen on hyvä vanha perinne. Monelle suomalaiselle nuorelle rippikoulun käyminen on itsestänselvyys. Lisäksi rippikoulun motiivina on rippikoulun antamat oikeudet, oikeus kirkolliseen vihkimiseen, oikeus toimia kummina ja kirkollinen äänioikeus. Myös sosiaaliset syyt ja lahjojen saaminen olivat tärkeitä nuorille. (Porkka 2019, 151)

Rippikoululla on myönteinen vaikutus nuorten mielen terveyteen ja yhteisöllisyyden kokemukseen. Nuoren kokemus yhteisöllisyydestä vähentää yksinäisyyden kokemusta. Parhaimmillaan rippikoulu voi olla yksinäiselle nuorelle virkistävä kokemus, jossa hän saa kokemuksen nähdyksi ja kuuluksi tulemisesta. Tämä kokemus antaa nuorelle toivoa paremmasta. (Pulkinen 2019)

Rippikoulun vahvuutena on yhteishenki, yhdessäolo ja kavereihin, ystäviin liittyvät asiat (Niemelä 2007, 51). Rippikoulun kehittämisen tarpeena on alkujakso, johon sisältyy ennakkotapaamiset, seurakuntaan tutustuminen, rukouselämä ja nuorten osallisuus.

Vuonna 2017 tehtiin uusi rippikoulusuunnitelma rippikouluihin, missä annetaan ohjeeksi kehittää alkujaksoa.

Turun Paattisten seurakunta lähti kehittämään rippikoulua tämän uuden 2017 rippikoulusuunnitelman pohjalta. Oma kehittämisprojekti alkoi Paattisten seurakunnassa vuonna 2017.

Kehittämisprojektin tavoitteena oli, että mahdollisimman moni nuori kiinnittyisi Paattisten seurakunnan nuorten toimintaan, eli aloittaa isoskoulutuksen. Lisäksi tavoitteena oli kehittää alkujaksoa siten, että rippikoulupasseista luovutaan, osallistutaan ja suunnitellaan yhdessä rippikoululaisten kanssa jumalanpalveluksia ja rippikoululaisilla on ehtoollisen mahdollisuus ennen konfirmaatiota.

Kehittämisprojektiin liittyi myös kyselytutkimus. Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia mitä mieltä rippikoululaiset, isoset olivat uudesta rippikoulusuunnitelman tuoduista muutoksista rippikouluun. Lisäksi kysyttiin rippikoulun merkittävydestä ja nuoren elämään liittyviä kysymyksiä.

Tutkimuskysymyksiä perusteella oli tarkoitus arvioida rippikoulun onnistuneisuutta, merkittävyttä. Tämän pohjalta voidaan kehittää Paattisten seurakunnan rippikoulutyötä.

Tässä opinnäytetyössä kuvataan ensin kehittämisprojektin lähtökohdat. Kirjallisuuskatsauksessa kerrotaan nuorten hyvinvoinnista, nuorisopalvelujen kehittämisestä, osallisuudesta ja seurakunnan roolista osana nuorisopalveluita, rippikoulun uudistuksesta. Tämän jälkeen tulee kehittämisprojektin tutkimuksellinen osio ja sen tulokset. Viimeisenä esitellään kehittämisprojektin johtopäätökset.

2 KEHITTÄMISPROJEKTIN LÄHTÖKOHDAT

2.1 Kehittämiprojektin aihe ja tavoite

Kehittämiprojektin aiheena on Paattisten seurakunnan rippikoulun kehittäminen. Paattisten seurakunta on hyvin pieni seurakunta, joka kuuluu Turun- ja Kaarinan seurakuntayhtymään. Rippikouluryhmiä on vuodessa yksi. Seurakuntaan kuului vuonna 2019 1616 jäsentä. (Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymä 2019).

Paattisten seurakunnan rippikoulun kehittäminen perustuu rippikoulusuunnitelma 2017 mukaisesti. Rippikoulun vahvuutena on leirijakso ja hyvä ilmapiiri. Uudessa rippikoulusuunnitelmassa kehittämisen alueena nähdään seurakuntaan tutustuminen, rukouselämä ja nuoren osallisuus. Uudessa rippikoulusuunnitelmassa, nuori rippikoulun keskiössä ajattelu korostuu. Nuorten osallisuutta, kuulluksi tulemista ja vaikuttamista vahvistetaan tietoisesti. Rippikoulussa on tavoitteena vahvistaa spiritualiteettia, jossa ehtoollinen tulee osaksi rippikoulun arkea. Rippikoululaisten osallisuutta vahvistetaan myös rippikoulun aikana. Rippikoulutoiminta ja isostoiminta nähdään yhtenä kokonaisuutena. Lisäksi vahvistetaan perheiden huomioimista. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/2017, 7- 8, 54 – 55)

Edellinen rippikoulun kehittäminen, uudistus tapahtui vuonna 2001, joista on tehty tutkimuksia. Kati Niemelän, Lassi Pruukin artikkelissa todettiin, että RKS (rippikoulusuunnitelma) 2001:n keskeiset intentiot eivät toteudu kovinkaan hyvin käytännössä. Tutkimuksen mukaan monet seurakunnat poikkeavat suunnitelman suosituksista ja rippikoulun ulkoisissa puitteissa kuten osallistujamäärässä ja oppituntien määrästä. Myöskään suunnitelman tavoitteet opetuksesta nuoren aktiivisen oppimisen tukijana ja rukouksen keskeisyydestä rippikoulussa eivät ole kovin usein toteutuneet. (Innanen 2009, 90)

Uudessa rippikoulusuunnitelmassa painotetaan nuorten kokonaisvaltaista kasvua. Rippikoulussa on tavoitteena vahvistaa spiritualiteettia, erityisesti lisätään ehtoolliskasvatusta. Tavoitteena on, että rippikoululainen jo rippikoulun aikana käy säännöllisesti ehtoollisella. Rippikoululaisten osallisuutta vahvistetaan myös rippikoulun aikana. Lisäksi tavoitteena on myös kehittää konfirmaatiojuhlaa, niin että siitä tulee nuorten, perheiden ja seurakunnan yhteinen juhla. Uusi rippikoulusuunnitelma 2017 ei ole varsinainen opetussuunnitelma vaan tukee nuoren kokonaisvaltaista kasvua. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/ 2017,8)

2.2 Suomen evankelis- luterilainen kirkko

Suomessa asuvien evankelis- luterilaisen kirkon jäsenten määrä vuoden 2019 lopussa oli 3 792 304. Tämä oli 68,7 prosenttia koko maan asukasluvusta. Vuoden 2015 lopussa vastaava prosentti oli 72,9 %. Kirkkoon kuului eniten nuoremmista ja vanhemmista ikäluokista olevat, 10-19 vuotiaiden ikäluokasta 82 % kuului kirkkoon. Vähiten kirkkoon kuului 30-39- vuotiaat, heistä oli kirkon jäseniä enää 53 %. (Salomäki ym. 2020, 55 - 56)

Viimeisen neljän vuoden aikana kirkkoon kuuluminen on laskenut noin 3-5 % yksikköä kaikissa hiippakunnissa. Kirkosta eronneiden ikäryhmästä erottuvat selkeästi kaksi ryhmää, jotka ovat 20-29- vuotiaat ja 30-39 vuotiaat. Vuonna 2019 kirkosta eronneita oli 20-29 vuotiaiden ikäryhmästä 17 671 ja 30-39 vuotiaiden ikäryhmästä oli 12 881. Kirkosta eroamisen syyksi näkyy vahvasti katsomuksellisten näkemyksien merkitys. (Salomäki ym. 2020, 56, 58)

Jäsenen määrän vähenemisen kiihtymisen seurauksena taloustilanne on heikentynyt seurakunnissa. Kirkollisveron tuotto väjäämättä vähenee myös tulevaisuudessa. Kirkollisveron tuottoon vaikuttaa jäsenmäärän ohella myös jäsenistön ansiotaso. Kuluvan vuosikymmenen loppuun mennessä erot seurakuntien välillä alkavat olla erittäin suuria. Toisissa seurakunnissa joudutaan joka vuosi supistamaan toimintaa, kun taas toisissa voidaan ylläpitää nykyistä tasoa. (Salomäki ym.2020, 64,65)

Suomen kirkko toimii haasteellisessa ympäristössä, koska jäsenmäärä vähenee edelleen. Erityisesti nuoret ja nuoret aikuiset ovat irtautuneet kirkosta kasvavassa määrin. Jäsen kehityksen suunnan on nähtävissä kaikissa maakunnissa ja suurissa kasvukeskuksissa. Kyseessä on erittäin mittava muutostrendi, joka heijastuu väjäämättä kirkon merkitykseen ja rooliin suomalaisessa yhteiskunnassa. (Salomäki ym.2020, 65)

Uskonnollinen, kulttuurinen moninaisuus on Suomessa lisääntynyt, tähän on vaikuttanut osaltaan maahanmuuton lisääntyminen. Kirkko on jatkuvassa muutostilassa, näin kirkon on löydettävä tapoja toteuttaa kontekstuaalista teologiaa. Kontekstuaalisella teologialla on vahva kosketuspinta nykypäivän suomaliseen yhteiskuntaan ja suomaliseen arkeen. (Salomäki ym. 2020, 65,66)

3 KEHITTÄMISPROJEKTIN TAVOITE

Paattisten seurakunnan, minun kehittämisen projektin tavoitteena oli kehittää rippikoulua niin, että mahdollisimman moni nuori kiinnittyisi seurakuntaan, eli aloittaisi isoskoulutukseen.

3.1 Isonen, isoskoulutus

Virallisissa asiakirjoissa yleisin nimitys on ollut isosista ryhmänjohtaja, joka ei kata isosen tehtävistä ja roolista kuin pienen osan. Seurakunnissa, nuorten kielenkäytössä käytetty nimitys `isonen` virallistettiin vuonna 2004 kirkkohallituksen asiakirjassa, joka on Isostoinnin linjauksia – sopivan kokoinen iso. Isonen on rippikoululisiin suhteessa iso, mutta samalla pieni. Isosella on lupa olla keskenkasvuinen. Nimitys `isonen` liittyy myös saanaan `isosisko-`tai `isoveli`. (Paananen & Tuominen 2005, 85)

Kirkon sopimusvaltuuskunnan näkemyksen mukaan isonen ei ole työsuhteessa seurakuntaan vaan on seurakunnan vapaaehtoistyöntekijä. Rippikoululeirin isosena toimiminen on sen kasvatusjakson huipentuma, joka on alkanut nuoren oman rippikoulun päätymisestä. (Paananen & Tuominen 2005, 86)

Monessa seurakunnassa isostoiminta on nuorisotyön ydin, osassa jopa ainut työmuoto. Pienissä seurakunnissa voi olla puutetta isosista, kun taas suurissa seurakunnissa on isosia enemmän kuin tarvitaan. Myös joissain pienissä alle 3000 jäsenen seurakunnissa ei edes järjestetä isoskoulutusta. (Paananen & Tuominen 2005, 86, 87)

Isososia käytetään nykyään myös yleisesti lasten- ja varhaisnuorten leireillä sekä diakonia- ja perhetyön leireillä erilaisissa avustajan tehtävissä. Tästä seuraa, että koulutukseen on tullut uusia haasteita ja vaatimuksia, mutta samalla tehnyt siitä koko seurakunnan asian. (Paananen & Tuominen 2005, 87)

Porkan väitöskirjan tutkimuksessa kävi ilmi, että isosten tärkeimmät motiivit ja odotukset liittyvät altruismiin ja yhteenkuuluvaisuudentunteeseen. Myös varsin yleisiä motiiveja, odotuksia olivat omaan kasvuun liittyvät asiat. Hengelliset ja teologisen tiedon oppimiseen liittyvät motiivit, odotukset jakoivat isosjoukkoa. Osalle nämä asiat olivat hyvin tärkeitä ja osalle varsin vähämerkityksellisiä. Altruismia syitä olivat, että isokset haluavat olla toteuttamassa nuoremmille hyvän rippikoulun ja olla hyödyksi. Porkan tutkimus osoittaa,

että isoseksi lähtevä joukko on kirjava niin odotuksiltaan, valmiuksiltaan, tehtävään motivoitumiseltaan kuin uskonkäsityksiltäänkin. Tällainen isosryhmä nähdään isotoiminnan linjauksissa kuitenkin tavoittelemisen arvoiseksi. Isotoimintaan tarvitaan monenlaisia nuoria, vahvoja, osaavia ja sen laisia, jotka tarvitsevat muiden tukea. Seurakunnassa pitää olla tilaa armolle ja keskeneräisyydelle. (Porkka 2019, 112, 113)

Isotoiminnan linjauksessa 2016 isonen nähdään ihmeeksi. Isotoiminnan päätavoite on, että isotoiminta vahvistaa nuoren uskoa komiyhteiseen Jumalaan ja varustaa häntä elämään kristittyinä. Lähtökohtana on nähdä nuoren oleminen ja kasvu sellaisena seurakuntalaisena kuin hän on. Isotoiminnassa on tilaa kaikille. Isotoiminnan linjauksen mukaan tärkeää isotoiminnassa on turvallisuus, yhteys, ilo ja nähdyksi tulemisen kokemus. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 43/2016, 6,11)

3.2 Kehittämistehtävä

Tärkeää oli kehittää alkujaksoa, jotta nuoret saivat positiivisen, innostavan käsityksen Paattisten seurakunnan toiminnasta. Kehittäminen tapahtui tiimityössä yhdessä Paattisten seurakunnan seurakuntapastorin kanssa, joka vastasi rippikoulutyöstä, nuorisotyöstä.

Paattisten seurakunnan työntekijät asettivat syksyllä 2017 alkavalle rippikoulu-ryhmälle kehittämistavoitteen keinoksi seuraavat asiat: rippikoulupasseista luovutaan ja tehdään rippikoululaisille aikataulu yhteisistä tapaamisista, rippikoululaiset osallistuvat yhdessä kolmeen jumalanpalvelukseen, jotka ovat nuorten joulukirkko, perhekirkko ja yksi jumalanpalvelus, joka tehdään yhdessä rippikoululaisten kanssa (toinen pääsiäispäivän jumalanpalvelus), jumalanpalveluksissa nuorilla oli mahdollisuus osallistua yhteiseen ehtoolliseen (jo ennen konfirmaatiota). Alkutapaamisia oli kolme kertaa kevään 2018 aikana ja viikonloppuleiri ennen kesän jaksoa. Lisäksi oli alkuhaastattelu rippileirillä kullekin rippikoululaiselle.

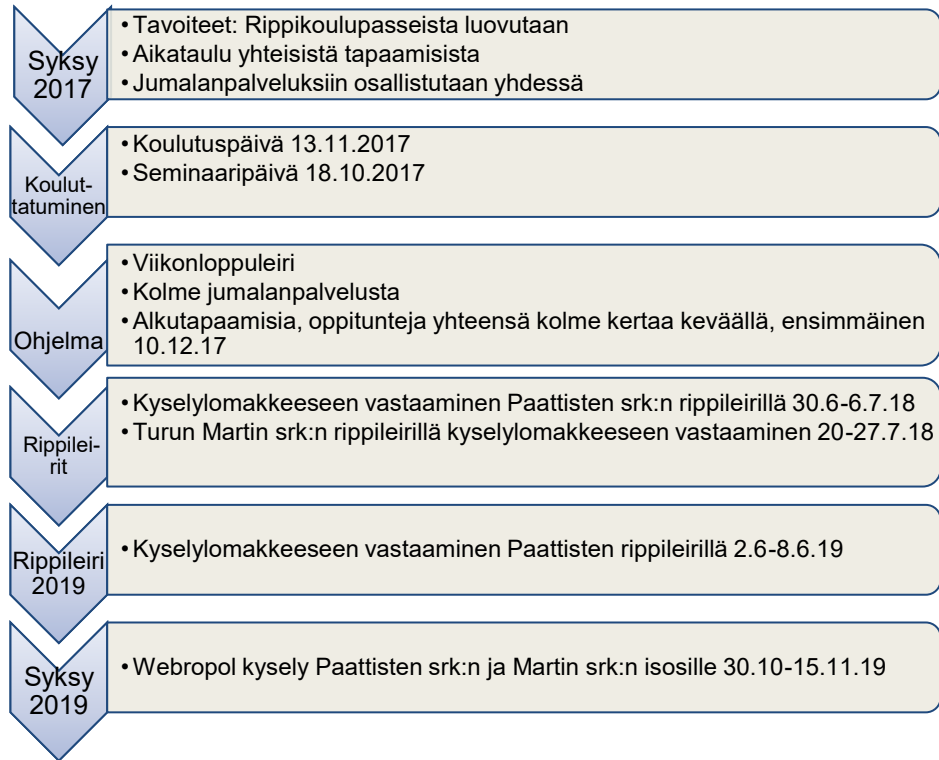
3.3 Tutkimuksellinen osuuden tavoite

Kehittämiprojektiin liittyi päättötyötutkimus. Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia mitä mieltä rippikoululaiset / isoset olivat uuden rippikoulusuunnitelman muutoksista. Lisäksi

kyselylomakkeessa kysyttiin rippikoulun merkittävydestä ja nuorten elämään liittyviä kysymyksiä. Tutkimukseen osallistuu myös yksi Martin seurakunnan rippikouluryhmä ja isosia, jossa on toteutettu tätä rippikoulu-uudistusta. Tutkimuskysymyksien perusteella on tarkoitus arvioida rippikoulun onnistuneisuutta, merkittävyttä, joiden pohjalta voidaan kehittää Paattisten seurakunnan rippikoulutyötä. Tutkimuskysely auttaa myös tunnistamaan rippikoulun heikkouksia ja vahvuuksia.

3.4 Kehittämisprojektin eteneminen ja toteutus

Kehittämisprojektin aikataulu meni pitkälti Paattisten seurakunnan rippikoulun aikataulun mukaan. Kehittäminen alkoi koulutuspäivällä, Turun kristillisellä opistolla 13.11.2017 ja seminaaripäivällä laivalla Viking Line 18.10.2017. Paattisten seurakunnan rippikouluryhmän ensimmäinen kokoontuminen oli su 10.12 klo 17.00 johon kuului ohjelmaan rippikoulu info (vanhemmat kutsuttu myös) ja klo18 nuorten joulumessu kirkossa ja jatkuu nuorten joulujuhlena pappilassa. Seuraavat rippikoulun tapaamiset ovat olleet: 10.1.2018 rippikoulun oppitunti, 28.1.18. Perhekirjko, 14.2.18 oppitunti kirkossa (kirkkoon tutustuminen ja opetus jumalanpalveluksesta, ehtoollisesta), 29.3.18 Pääsiäismessun tekeminen, 2.4.18. rippikoululaisten tekemä pääsiäismessu jossa mahdollisuus osallistua ehtoolliselle, 13-15.4.18. Alkuleiri Kunstenniessä, 22.5.18. Vanhempainilta, 27.6. albojen sovitus ja konfirmaatioharjoitukset, 30.6.-6.7.18. Rippileiri Kunstenniessä (jossa rippikoululaiset vastaavat tutkimuskyselyyn), 8.7.18 konfirmaatio kirkossa. Lisäksi tutkimuskyselyt tehtiin Turun Martin seurakunnan rippileirillä, joka oli 20-27.7.18. Kysely tehtiin myös seuraavan vuoden 2019 rippikoululaisille Paattisten srk:n rippileirillä 2.6-8.6.19, jotta otos olisi riittävän suuri. Isosille tehtiin Webropol - kysely, joka lähetettiin sähköpostiin. Kysely tehtiin syksyllä 30.10-15.11.19.

Kuvio 1. Kehittämiprojektin eteneminen

4 NUORTEN VIIMEAIKAINEN HYVINVOINTI

Nuorten hyvinvoinnin perusta on hyvä arki. Hyvä arki koostuu riittävästä unesta, tasapainoisesta ruokavaliosta, hyvistä ihmissuhteista ja mielekkästä tekemisestä. Terve ja hyvinvoiva nuori levittää ympärilleen positiivista, hyvää mieltä. (Nuorten elämä 2019)

Nuoren hyvinvointiin vaikuttaa myös merkittävästi perheen tilanne, arjen toimivuus, elämänmuutokset ja nuoren kokema turvallisuus sekä nähdäksesi ja kuuluksi tulemisella. Vanhemman ja nuoren välinen avoin vuorovaikutus edistää nuoren hyvinvointia, jota tulee tukea. (Halme ym. 2018, 64)

Hyvinvointia voi myös tarkastella elämänhallinnan näkökulmasta. Tämä käsite voidaan jakaa kahteen eriin käsitteeseen sisäiseen ja ulkoiseen elämänhallintaan. Sisäinen elämänhallinta käsittää ne tavat, joilla nuori luo elämäänsä merkitystä, sisältöä esimerkiksi sosiaaliset suhteet, harrastukset ja perhe. Ulkoinen elämänhallinta koostuu siitä, kuinka paljon nuori tuntee itse vaikuttavansa elämänsä olosuhteisiin. Lisäksi ulkoiseen, elämänhallintaa sisältyy yksilön asettamat päämäärät esimerkiksi koulutus, ammatti, oman asunnon hankkiminen. Nuoren elämänhallinta ja oman elämän koossa pitäminen, on nuoren hyvinvoinnissa keskeistä. Tämä edellyttää monenlaisia voimavaroja nuorilta. (Aaltonen ym. 2003, 185 -186)

Nuoren elämänhallinnassa on tärkeää, lähellä olevat aikuiset, perhe, ystävät ja koulu, joista hän saa parhaimmillaan voimavaroja omaan elämään. Sisäiseen elämänhallintaan kuuluu keskeisesti nuoren itsetunto, lähtökohtana on, että nuori uskoo itseensä ja mahdollisuuksiinsa vaikuttaa omaan elämäänsä. Nuoren terveys voidaan käsittää eräänlaiseksi toimeen tulemisen kokemukseksi, keskeistä on oman minän havainnointi ja vertailu ympäristöön. Tärkeää on saada minälle oma ja muiden hyväksyntä. (Aaltonen ym. 186 - 187)

Kouluterveyskyselyn perustulokset nuoret 8 ja 9 luokka, vuodelta 2019, tilasto kertoo sen, että pojilla 11, 5 % ei ole yhtään läheistä ystävää, jonka kanssa voi keskustella ja tytöistä on vastannut 6,3 % että ei ole yhtään läheistä ystävää, jonka kanssa voi keskustella. (THL 2019)

Kouluterveyskyselyssä kerrotaan, että pitkäaikainen yksinäisyys heikentää nuorten elämänlaatua ja hyvinvointia ja se on riskitekijä terveydelle, sekä psyykkiselle ja fyysiselle terveydelle. Pitkäaikainen yksinäisyys voi aiheuttaa sen, että nuori voi ottaa itselleen

negatiivisen roolin, eikä enää usko, että saa kavereita myöhemminkään opiskelu- tai työelämässä. (THL 2019)

Ilman läheistä ystävää olevat nuoret kokevat terveydentilansa muita huonommaksi. Ystävättä oleminen aiheuttaa mm. Ahdistuneisuutta, väsymystä ja päänsärkyä. Lisäksi he ovat selvästi keskimääräistä tyytymättömämpiä ihmissuhteisiinsa ja elämäänsä kaiken kaikkiaan. Ilman ystäviä olevalle nuorelle saattaa kasautua useita myöhempää terveyttä ja hyvinvointia uhkaavia riskitekijöitä. (THL 2019)

Yksinäisyys on kiistaton kytkös masennukseen ja syrjäytymiseen. Opetusministeriö on arvioinut, että nuorena syrjäytynyt henkilö aiheuttaa yhteiskunnalle 1,2 miljoonan euron kustannukset. Tästä johtuen lasten ja nuorten yksinäisyyden ehkäisy on keskeinen terveyden ja hyvinvoinnin edistämisen haaste. (THL 2019)

Nuorten yksinäisyyteen tulee puuttua ajoissa. Nuorten kanssa toimivien aikuisten tulisi nähdä nuorten yksinäisyys ja puuttua siihen. Lisäksi heitä tulisi saada mukaan harrastusten ja ryhmätöiden pariin. Yksinäisyyttä voidaan vähentää mm. Vahvistamalla yksinäisen nuoren sosiaalisia ja sosiokognitiivisia taitoja. Lisäksi nuorille voi opettaa tunne- ja vuorovaikutustaitoja, jotka ovat tarpeellisia ystävyysuhteissa, ryhmässä toimimisessa. Sekä voidaan vaikuttaa muiden asenteisiin, yksinäisten huomioon ottamiseen ja vastavuoroisuuteen. (THL 2019)

4.1 Nuorten hyvinvoinnin riskitekijät

Me-säätiö julkaisi sivustollaan, että tällä hetkellä Suomessa on 65 941 syrjäytynyttä nuorta. Me-säätiön laskelman mukaan syrjään jääneiden määrä on laskenut vuodessa 2 615 nuorella. Vaikka syrjäytyneiden nuorten määrä on vähentynyt, niin se ei ole vielä riittävällä tasolla. (Me-säätiö 2018)

Syrjäytymisellä tai syrjään jäämisellä tarkoitetaan usein yhteiskunnan normaalina pidettyjen käytäntöjen ja toimintojen ulkopuolelle jäämistä, joka useimmiten tapahtuu ilman aktiivista omaa valintaa. Me-säätiö on tunnistanut oman työnsä näkökulmasta syrjäytymisilmiöiden keskeisimmiksi tekijöiksi seuraavat asiat: Koulutuksen keskeytymisen ja siitä seuraavan puutteellisen koulutustason, työkokemuksen ja työn puuttumisen, harrastuksia vaille jäämisen sekä mielenterveyden ongelmat. (Me-säätiö 2018)

Nuorten syrjäytymisen syyt ovat monenlaisia, yhteiskunnallisia tekijöitä ja perhe- ja yksilötason tekijöihin. Koulun rooli on kasvun ja kehityksen katsottuna merkityksellinen,

kehitystä tukeva tai syrjäyttävä. Lisäksi lapsuuden perhetekijät vaikuttavat myöhempään hyvinvointiin monella tavalla. Erilaiset suojaavat tekijät voivat turvata kasvua useista riskeistä huolimatta, joita ovat esimerkiksi läheiset ihmissuhteet, harrastusmahdollisuudet. (THL 2018)

Syrjäytymisen ehkäisyyn tulee tapahtua monella tasolla, alkaen yksilön ja perheen tukemisesta ja päättyen yhteiskunnan syrjäytymistä tuottavien rakenteiden purkamiseen ja nuoria osallistavien rakenteiden luomiseen. Lasten – ja nuorten syrjäytymisen taustalla voidaan nähdä yhteiskunnan kahtiajakautuminen. Syrjäytyminen tulisi ymmärtää lapsuudesta aikuisuuteen etenevänä prosessina, joka tuo esiin lapsuuden elinolojen ja erilaisien siirtymien merkityksen. Syrjäytymisen ehkäisyyn tarvitaan yhteistyön kehittämistä eri tahojen kanssa, joita ovat viranomaiset, auttajat ja erityisesti lasten, vanhempien ja lapselle tärkeiden ihmisten kohtaaminen, kuuleminen ja osallistaminen on tärkeää. (Kestilä ym. 1/2011)

4.2 Ylisukupolvinen huono-osaisuus

Suomalinen ylisukupolvinen huono-osaisuus on kasautunutta materiaalista köyhyyttä, koettua kurjuutta ja elettyä kärsimystä. Tämä huono-osaisuus kulkee sukupolvelta toiseen tiettyjen perheiden ja sukujen sisällä. Tutkimuksen mukaan elintaso, elämänlaatu ja elämäntavat määrittävät huono-osaisuuden kenttää. (Saari ym. 2020, 5, 255)

Nuorelle, lapselle on tärkeää koulu-aika, joka vaikuttaa suuresti yksilön koko elämään. Peruskoulussa pärjääminen vaikuttaa, määrittää koulutuspolun tulevaisuudessa. Koulussa on tärkeitä ystävät ja kaverit. Kaverisuhteet ovat tärkeitä, koska ne ovat kasvua ja kehitystä kannattelevia tekijöitä, voimavaroja, mutta vertaissuhteilla voi myös olla kielteisiä vaikutuksia. Erityisen hankalia vertaissuhteet ovat, jos lapsi, nuori joutuu ulosajetuksi tai kiusatuksi. Tästä voi seurata heikkoa koulumenestystä, masennusta ja tunteiden hallinnan ongelmia. Lisäksi ulossuljetut koululaiset tuottavat kouluympäristössä muita enemmän häiriöitä, ongelmia. (Saari ym. 2020, 118 - 119)

Ylisukupolvinen huono-osaisuus ilmeni tutkimuksessa lapsilla, nuorilla arjen rakenteiden haasteina. Arjen rakenteiden hauraus näkyi tutkimuksessa turvattomuutena sekä epävakautena, arvaamattomuutena. Nuorille ei esimerkiksi asetettu rajoja, mikä vähensi arjen rytmejä, rutiineja ja joka johti esimerkiksi päihteiden käyttöön. Yhdessä muiden tekijöiden kanssa arjen rakenteiden vakautta määrittivät taloudellinen, resurssien niukkuus.

Etenkin taloudellinen niukkuus aiheuttaa vähäisiä harrastus- ja muita osallistumismahdollisuuksia. Harrastukset auttaisivat rytmittämään nuorten arkea ja sitoisivat heitä erillisiin sosiaalisiin piireihin. (Saari ym. 2020, 119 - 120)

4.3 Nuoriso palvelujen kehittäminen ja johtaminen

Nuorten maailma on muuttunut viime vuosina. Erityisesti nuorten toimintakulttuuri on murroksessa. Erityisesti sosiaalisen median ja teknologian kehittyminen on muuttanut nuorten vapaa-aikaa. (Perälä ym. 2012,13)

Nuorten hyvinvointi ja terveys ovat parantuneet viime vuosina. Myönteisestä kehityksestä huolimatta lasten ja nuorten terveyserot ovat lisääntyneet. Nuorten terveys käyttäytymisessä on eroja esim. Lukiossa opiskelevat tupakoivat ja käyttävät alkoholia vähemmän kuin ammatillisissa oppilaitoksissa opiskelevat. Erityisesti nuoret, joilla ei ole opiskelupaikkaa, työtä ovat vaarassa syrjäytyä ja koulupudokkaiden määrä on kasvanut. Lapsuuden ja nuoruuden kasvuolosuhteilla on havaittu yhteys lapsen ja nuoren myöhempään kehitykseen ja terveystottumuksien omaksumiseen. (Perälä ym. 2012,13)

Lasten, nuorten ja perheiden edistäviä, ehkäiseviä palveluja tulee kehittää ja vahvistaa. Arvion mukaan noin kolmannes perusterveydenhuollon voimavaroista on kohdennettu ehkäisevään toimintaan. Palvelujen saatavuus ja palveluvalikoima vaihtelevat kuntien ja palvelujen tuottajien välillä. Toimintakäytäntöjä yhtenäistämällä voidaan lapselle, nuorelle ja perheelle turvata samantasoinen palvelu ja toiminnan tasalaatuisuus. Lisäksi tarvitaan määrätietoista johtamista edistävissä ja ehkäisevissä palvelukokonaisuuksissa. (Perälä ym. 2012, 13- 14)

Lapsiperheet ja nuoret kokevat palvelut hajanaisiksi. Parannettavaa on kuntien ja eri toimialojen yhteistoiminnassa. Haasteellisempaa on etenkin kuntien sekä järjestöjen, yritysten ja seurakuntien palveluihin liittyvä yhteistoiminta. (Kanste ym. 2018)

Johtamisen kehittämisen tarpeet liittyvät lasten, nuorten ja perheiden tarpeisiin, terveyspoliittisiin linjauksiin sekä yhteiskunnallisiin ja kuntien palvelurakenteen muutoksiin. Johtamisen tueksi on kehitetty palveluja yhteensovittava malli. Yhteensovittavan johtamisen tavoitteena on lasten, nuorten ja perheiden hyvinvointi ja terveys sekä niiden kannalta olennainen lapsen ja nuoren suotuisan kehityksen oikea-aikainen tukeminen ja vanhemmuuden vahvistaminen. Yhteensovittava johtaminen tukee johtajia asiakaslähtöisen

palvelutoiminnan kehittämisessä mm. Lasten, nuorten ja perheiden osallisuuden lisäämistä ja parantaa toimintojen sujuvuutta. (Perälä ym. 2012, 15,16)

Osallisuus palvelujärjestelmässä on lapsen, nuoren ja vanhempien kuulemista, dialogia. Osallisuus on myös ratkaisujen hakemista yhteisymmärryksessä sekä läsnäoloa ja vastavuoroisuutta lapsen, nuoren ja perheiden asioita hoitavien työntekijöiden kanssa. Osallisuuteen kuuluu myös palautteen antamisen mahdollisuus sekä oikeus tietoon ja mahdollisuutta vaikuttaa palveluiden suunnitteluun, valitsemiseen sekä kuulluksi tulemista tasa-arvoisena päätöksentekijänä. (Perälä ym. 2012, 35 - 36)

Yhteensovittavan johtamisen malli korostaa palvelujen tuottamista ja johtamista asiakaslähtöisesti. (Perälä ym. 2012, 32)

Keskeistä kaikissa tuen eri muodoissa on varhainen tunnistaminen ja tuen oikea-aikaisuus, joilla tehdään syrjäytymisen ehkäisemiseen ja terveyserojen kaventumisen kohdistamalla tukea sitä tarvitseville. Perälä ym. 2012, 40)

4.4 Nuorten osallisuuden kokemuksia

Yksilön tasolla osallisuus merkitsee kokemusta, joka syntyy, kun ihminen tuntee kuuluvansa itselle merkitykselliseen ryhmään tai yhteisöön. Yhteisössä osallisuus näkyy jäsenten keskinäisenä arvostuksena, luottamuksena sekä mahdollisuutena vaikuttaa yhteisöönsä. Yhteiskunnan tasolla osallisuus tarkoittaa mahdollisuuksien, oikeuksien toteuttamista ja ihmisten keskinäistä vastavuoroisuutta. (THL 2020)

Osallisuuden kokemus on keskeisessä osassa ihmisen hyvinvointia. Osallisuuden kokemus on vuorovaikutusta eri ilmiöiden kanssa, joita ovat esimerkiksi mielenterveys, elämänlaatu ja fyysinen terveys. Esimerkiksi matala osallisuuden kokemus voi heikentää mielenterveyttä ja vuorostaan mielenterveyshäiriöt voivat aiheuttaa matalaa osallisuuden kokemusta. Näin voi muodostua kierre, joka voi johtaa positiiviseen tai negatiiviseen suuntaan. Negatiivisen kierteen voi lopettaa osallisuuden edistämällä. Osallisuutta voi edistää esimerkiksi osallisuusohjelmalla tai osallisuuden seurannalla. Osallisuuden vahvistamisella on kuntien lisäksi tärkeässä roolissa esimerkiksi järjestöt, seurakunnat ja yhdistykset. (THL 2020)

Nuorten osallisuudessa on kysymys nuorten vaikutusmahdollisuuksista itselle tärkeissä asioissa ja toimintamahdollisuuksista. Nuoret ovat oman elämänpiirinsä parhaita asiantuntijoita. Osallisuuden ja vaikuttamisen vahvistamisen keinona on, että nuoret tulevat nähdyksi ja kohdatuksi joka päivä. (THL 2019)

THL on tehnyt kouluterveys tutkimuksen, jossa kerrotaan, että sekä koulukiusaajat että kiusatut kokevat muita vähemmän osallisuutta. Heillä on matalampi osallisuuden kokemus kuin oppilailla, jotka eivät lainkaan kiusaa muita tai ei tule kiusatuksi. Tutkimuksien perusteella on voitu päätellä, että vahva osallisuuden kokemus ehkäisee kiusaamisen osallistumista. Kunnissa kannattaa näin panostaa osallisuuden edistämiseen. (THL 2020)

4.5 Nuorten osallisuuden kehittäminen palveluissa

Nuorten osallisuus on tärkeä tavoite sosiaali- ja terveystalouden kehittämisessä, jonka tavoitteena on entistä paremmin tavoittaa varhaisemmassa vaiheessa lapsia ja perheitä. Lasten ja nuorten osallisuudella palveluissa tarkoitetaan esim. kokemusta helposta palvelujen piiriin pääsemisestä ja niissä toimimisesta, kuulluksi tulemisesta, hyvistä kohtaamisista ja vaikuttamismahdollisuudesta. (Gissler ym. 70)

Hyvä palvelukokemus tutkijoiden mukaan muodostuu tunne kuulluksi tulemisesta, käsitetyksi tulemisesta, aidosta toimijuuden tunnustamisesta, vaikutusmahdollisuuksista sekä luottamuksesta. Nuorten hyvälle kohtaamiselle on tunnusomaista luottamuksellisuus, kasvokkaisuus, pitkäaikaisuus sekä asiointi pääasiassa yhden työntekijän kanssa. (Gissler ym. 6)

5 SEURAKUNNAN ROOLI JA TEHTÄVÄT OSANA NUORISOPALVELUITA

5.1 Rippikouluikäinen nuori

Nuoruutta voidaan pitää laajana kehityskriisinä, nuori käy läpi sukupuolikriisin, identiteetikriisin ja vanhemmista irrottautumisen, itsenäistymisen kriisin. Nuoruusikä on yksilöllinen elämänvaihe. Joku rippikouluikäinen saattaa elää varhaisempaa nuoruusvaihetta kuin toinen, nuoret myös kypsyvät eri vauhtia. (Aaltonen ym. 2004, 83)

Erilaisilla nuorten ryhmillä on aivan erityinen merkitys nuorille. Nuorten ystäväryhmät palvelevat kasvua erityisesti siten, että ne auttavat kotoa irrottautumisessa. Yksi nuoruusvuosien piirre on totuushakuisuus, he ihmettelevät ”kuka minä oikeasti olen”. Näin he arvioivat itseään ja maailmaa sen totuudellisuuden mukaan. Lisäksi he arvioivat ovatko ympärillä tapahtuvat asiat ja tekevät ihmiset ”tosia”. (Aaltonen ym. 2004, 91- 92)

Rippikouluryhmä on määräaikainen ryhmä. Määräaikaisesta ryhmästä voi olla suurta hyötyä nuoren kasvuille. Varsinkin jos ryhmäprosessiin kuuluu vaikeita vaiheita, jotka kuitenkin kestetään. Rippikoululeiri voidaan kokea ajoittain tylsäksi ja säännöt, ihmiset typeriksi ja koti-ikävä kestäättömänä. Huono kokemus voi kylläkin muuttua siedettäväksi ja hyväksi, joka sopii malliksi muuhunkin elämän kulkuun. Rippikoulu on sääntöineen ja rajoineen myös turvallinen nuorelle. (Aaltonen ym. 2004, 92)

Nuoruuteen liittyy voimakas tarve solmia ystävyysuhteita, nuori pelkää yksinäjäämistä ja hän pohtii omaa erilaisuutta. Yksilön kehitykseen kuuluu herkkyykskausia, myös uskonnolliseen kehitykseen kuuluu tällaisia kausia. Herkkyykskausina jonkin taidon oppiminen tai tiedon omaksuminen tapahtuu helpommin kuin muina aikoina. Belgialainen uskonto-psykologi Antoine Vergote pitää varhaista lapsuutta ja murrosikää kaikista ratkaisevimpina uskon omaksumisen herkkyykskauteina. (Aaltonen ym. 2004, 105 - 106)

5.2 Z-sukupolvinen nuori

Viimeisimpien sukupolvien erityispiirteiden kuvaamiseen on tapana käyttää X-Y-Z- sukupolvikäsitettä. Sukupolvi-aiheet ovat yleistyksiä, yhden sukupolven ominaisuudet voi esiintyä toisessakin ikäryhmässä. Erovaihtoja sukupolvissa tuovat esimerkiksi teknistaloudellisen ympäristön kehittyminen, muuttuminen. (Tähkää ym. 2012, 10)

Ihmisiä voi luokitella sukulaisjärjestelmän sukupolviin ja yhteiskunnallisiin sukupolviin. Yhteiskunnalliset sukupövet nimitetään usein BB-, X-, Y- ja Z-sukupolviksi, eri maissa ajoitetaan syntymäajat eri tavalla. Yhteiskunnallisen sukupolviajattelun idean taustalla on sosiologi Karl Mannheimin aiheesta vuonna 1928 julkaisema essee, jonka pohjalta teoriaa on pyritty kehittämään, täydentämään. (Heikkinen & Lehtonen 2017, 8)

Tiettyyn aikaan syntyneitä ei voi ilman muuta luokitella samaan sukupolveen. Tarvitaan siis yhteinen merkittävä sukupolvikokemus, jota voi nimittää avainkokemukseksi ja siihen liittyväksi ajan hengeksi tai elinoloksi. Avainkokemus voi olla esimerkiksi lama tai joku muu poikkeava tapahtuma, jonka kokee herkässä iässä. Tämä kokemus vaikuttaa ihmisen ajatteluun ja toimintaan myöhemminkin. Tietyn kokemuksen kokeneen sukupolven ei kuitenkaan tarvitse olla yhtenäinen. (Heikkinen & Lehtonen 2017, 8)

Rippikouluikäinen, isoset ovat z- sukupolvea, he ovat syntyneet 2000- luvulla. Nuoret ovat sukupolvea, joiden elämään netti ja tietotekniikka ovat kuuluneet aina. He pitävät internetyhteisöjä tärkeinä sosiaalisina ympäristöinä. Nuorille on ominaista, että asioiden pitää tapahtua nopeasti tai he turhautuvat. Uudelle sukupolvelle monikulttuurisuus on arkipäivää ja se tuo luontevaa suvaitsevaisuutta. (Tähkää ym. 2012, 11)

Tämän ajan nuorisotyö saa työskennellä z- sukupolven arjen, arvojen ja kysymysten kanssa siellä, missä nuoret ovat. (Tähkää ym. 2012, 11)

Kirkon nuorisotyön lähtökohtana on jokaisen nuoren oikeus kehittyä, kokea oppimisen iloa ja saada tukea kasvuunsa. Kasvun tukemisessa tarkoituksena ei ole muuttaa nuorta. Vaan mahdollistaa ja tukea kasvua luomisessa saatujen lahjojen pohjalta. Näin kasvatukselle ei ole kirkossa kirjattu yleisiä tavoitteita. (Tähkää ym. 2012, 4)

5.3 Rippikoulu on tärkeä osa nuorten elämää

Rippikoulu on hyvin suosittu Turun alueen nuorten keskuudessa ja koko Suomessa. Turun- ja Kaarinan seurakuntayhtymän keskusrekisterin tilasto kertoo, että vuonna 2018, 15-vuotiaat ikäluokasta rippikouluun osallistuneita oli 73,11 % nuoria ja ikäluokan kirkkoon kuuluvista 89,94 % on osallistunut rippikouluun. Vuonna 2019 luvut ovat ikäluokasta rippikouluun osallistuneita 69,63 % ja ikäluokan kirkkoon kuuluvista rippikouluun osallistuneista on 86,27 %. (Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymä 2019, 25.)

Rippikouluun osallistui vuonna 2019 Suomessa yhteensä 50 100 nuorta. Rippikoululaisten määrä kasvoi koko Suomessa edellisvuoteen verrattuna. Valtaosa nuorista osallistui

rippikoululeirille. Lisäksi osa rippikoululaisista osallistui yhdistysten rippikouluihin. Kaikista 15- vuotiaista rippikouluun osallistui 77 %. Kirkkoon kuuluvista 15- vuotiaista 92 % osallistui rippikouluun. Isostoimintaan osallistui 19 000 nuorta ja isostoiminnan retkille ja leireille 3 500 nuorta. (Salomäki ym. 2020, 207)

Rippikoulua on perinteisesti pidetty aikuistumisriittinä, jossa nuori siirtyy jollain tavoin lapsuudesta aikuisen maailmaan. Vaikka nyky-yhteiskunnassa nuoruus aika on pidentynyt ja aikuisuus ei vielä ole ajankohtainen rippikoulun ikäisillä. Silti nuoret ja vanhemmat kaipaavat erilaisia siirtymäriittejä mm. Rippikoulua tai Prometheus-leiriä. He kaipaavat jonkinlaista merkkipaalua siitä, että tietty osa elämä on takana ja osa edessä. (Kuure ym. 2002, 106)

Rippikoulu on muodostunut tärkeäksi osaksi nuorisokulttuuria. Kun nuorilta kysytään miksi he käyvät rippikoulun niin yksi tärkein syy on, että kaveritkin käyvät. Nuoret haluavat kuulua ryhmään ja olla samanlaisia. Lisäksi nuoret ja vanhemmat pitävät velvollisuutena käydä rippikoulun ja pitävät sitä itsestään selvyytenä. Kavereiden ja sosiaalisen paineen ohella osallistumisen syyksi kerrotaan rippikoulusta saamat oikeudet. Oikeuksia ovat mahdollisuus kirkolliseen vihkimiseen ja oikeus kummiuteen.

(Kuure ym. 2002, 110)

Rippikoulun motiivina on myös sosiaaliset syyt ja lahjojen saaminen. Sen sijaan hengelliset motiivit ovat vähäisiä. Sosiaalisia motiiveja olivat halu olla ystävien kanssa, saada uusia ystäviä ja rippikoulun positiivinen maine. Rippikoulusta on muodostunut perinne ja nuoret katsovat, että rippikoulun käyminen kuuluu asiaan koska heidät on kastettu lapsena. (Porkka 2019, 151 - 152)

5.4 Nuorisotyön haasteet seurakunnissa

Kristinuskon uskominen jumalaan on vähentynyt huomattavasti. Vuonna 1999 suomalaisista 47 % uskoi kristinuskon opettamaan jumalaan, kun, vuonna 2019 vastaava osuus oli 25 %. Myös muulla tavoin jumalaan uskovien osuus on laskenut 27 prosentista 18 prosenttiin. Näin alle puolet suomalaisista ilmoitti uskovansa Jumalaan joko kristinuskon opettamalla tai muulla tavoin. (Salomäki ym. 2020, 74)

Sukupuolien erot ovat myös merkittävät nuorilla ikäryhmillä. Erityisesti poikkeavat nuoret naiset 15-29 vuotiaat, vain 13 % ilmoitti uskovansa kristinuskon Jumalaan (miehet 16%) ja 12 % uskoo eri tavalla kuin kirkko opettaa (miehet 19%). Näin vain neljäsosa Z-sukupolven kuuluvista naisista uskoi Jumalaan tavalla tai toisella. Nuoremmassa sukupolvissa jumaluskostaan epävarmojen osuus on myös huomioitavaa, 15-29- vuotiaista eli Z-sukupolveen kuluvista lähes neljännes ei oikein tiedä uskooko Jumalaan vai ei, ja 12 % ilmoitti epäilevänsä Jumalan olemassaoloa. (Salomäki ym. 2020, 77 - 78)

Näistä luvuista voidaan päätellä, että seurakunnan nuorisotyö on suuren haasteen edessä. Kehitys voi jatkua tulevaisuudessakin samanlaisena, jollei kristinuskosta pystytä tekemään uskottavammaksi nuorempien sukupolvien silmissä (Salomäki ym. 78).

Kirkon tulevaisuuden strategia on ovet auki ulospäin. Kykeneekö kirkko katsomaan rohkeasti ulos- ja eteenpäin. Ulospäin suuntaava toiminta tulisi olla erityisesti nuorien sukupolvien tavoittelemisen. Millaisia kohtaamisen tapoja voidaan löytää toimitusten sijaan, miten kutsutan seurakuntayhteyteen. (Suomen evankelis luterilainen kirkko 2020, 5, 24)

Kirkon misso eli perustehtävä on edistää Jumalan valtakuntaa ja julistaa Jeesusta kristusta maailman pelastajana. Kirkon perustehtävänä on kutsua ihmisiä Jumalan yhteyteen ja rohkaista välittämään lähimmäisistä, luomakunnasta. Pelastava evankeliumin julistus, osallisuus, yhteisvastuu, heikompien puolesta puhuminen ja tasa-arvosta puhuminen kuluvat työhön. (Suomen evankelis luterilainen kirkko 2020,3)

Kirkon työntekijät kutsuvat tulemaan ihmisiä hengellisen kasvun polulle koko elämän aikana. Nuorisotyössä on tavoitteena tuoda esille kasteen merkitystä, kristillistä kasvatusta ja mahdollisuus aikuisrippikoulun käymiseen. Tavoitteena on edistää nuorten osallisuutta, perheiden hyvinvointia ja ylisukupolvista vuorovaikutusta. Tavoitteena on myös kehittää verkon välityksellä toteutuvia hengellisyyden ja yhteisöllisyyden muotoja. (Suomen evankelis luterilainen kirkko 2020, 6)

Haasteena nuorisotyölle on myös, että uskonnollinen perinteen siirtäminen uudelle sukupolvelle on heikentynyt. Lapsilla ei ole enää yhteyttä uskoa harjoittavaan yhteisöön, eivätkä he omaksu uskonnonharjoitus tapoja (Suomen evankelis luterilainen kirkko 2020, 20).

Haasteena nuorisotyölle on myös kirkon niukkenevat resurssit. Kirkon työntekijä resurssit myös pienevät, koska taloustilanne heikkenee. Seurakunnilla ei ole myöskään kaikkiin toimintoihin varaa. Näin tulevaisuudessa seurakuntalaisten rooli kasvaa luonnostaan, kun työntekijä määrä vähenee. (Suomen evankelis luterilainen kirkko 2020, 23.)

Suomen evankelis- luterilaisen kirkon kasvatuksen linjauksessa 2015 kerrotaan, että kirkolla on neljä perustehtävää, jotka ovat kasvatusta, julistus, lähetys ja palvelu, jotka pitää toteuttaa seurakunnan kaikessa toiminnassa. Kirkon nuorisotyön tehtävänä on tukea varhaislapsuudessa alkanutta kasvua. Nykyään nuorissa on kuitenkin enemmän niitä, jotka ovat saaneet vähän tai ei lainkaan tukea kristilliselle kasvuille. Seurakuntien nuorisotyössä olevien on tulevana vuosina mietittävä, miten tämä voidaan huomioida rippikoulussa, isostoiminnassa ja muussa seurakunnan kasvatusta toiminnassa. (Tähkää ym. 2012, 13-14)

5.5 Lapsivaikutusten arviointi

LAVA on lapsivaikutusten arvioinnin työkalu, menetelmä, jolla toimintaa, päätöksentekoa punnitaan lasten edun näkökulmasta. Lapsilla tarkoitetaan kaikkia alle 18-vuotiaita. LAVA:n tavoitteena on tarkastella päätöksentekoa lapsen ja nuoren näkökulmasta ja löytää heidän hyvinvointinsa kannalta parhaita ratkaisuja. Lapsivaikutusten arviointi edistää, vahvistaa nuorten oikeuksia, osallisuutta ja vaikutusmahdollisuuksia. Tämä toimii myös suunnittelun, päätöksenteon apuvälineenä. (Lasten ja nuorten keskus ry 2020)

Yhdenvertaisuuden, ihmisoikeuksien ja ihmisarvon puolustaminen on kristinuskon perusteista nouseva katsomus. Erityisen tärkeää on ottaa huomioon nuorten oikeudet ja hyvinvointi, koska heillä ei ole samanlaisia mahdollisuuksia vaikuttaa kuin aikuisilla. LAVA-pykälä on ollut Suomen evankelis- luterilaisen kirkon kirkkojärjestyksessä vuodesta 2015, jolla halutaan vaikuttaa, että kirkon / seurakunnan päätöksenteoissa huomioidaan lasten, nuorten, perheiden omat näkemyksensä entistä paremmin. (Lasten ja nuorten keskus ry 2020)

LAVA:n taustalla on YK:n lapsen oikeuksien sopimus, sopimus on syntynyt turvaamaan lapsen, nuoren erityisiä tarpeita ja etuja. Lisäksi perustelut päätösten lapsivaikutusten arvioinnille ovat myös Suomen lainsäädännössä ja kirkon teologisissa lähtökohdissa, strategisissa asiakirjoissa. (Lasten ja nuorten keskus ry 2020)

5.6 Nuorten osallisuus seurakunnassa ja sen kehittäminen

Nuorten osallisuutta vahvistetaan seurakunnissa vaikuttajaryhmien kautta. Kirkolliskokous hyväksyi 7.11.2019 esityksen nuorten vaikuttajaryhmän perustamisesta kaikkiin seurakuntiin. Tämä päätös nuorten vaikuttajaryhmistä astuu voimaan samaan aikaan uuden kirkkolain kanssa vuoden 2020 alusta. (Kasvatus ja perheasiat, kirkkohallitus 2019, 30)

Vaikuttajaryhmien tavoitteena on vahvistaa nuorten osallisuutta ja kuulemista sekä toiminnan suunnittelussa että hallinnossa. Lisäksi hyväksytty muutos kirkkojärjestykseen tukee lapsivaikutusten arviointia seurakuntien työssä hyvin käytännönläheisesti. (Kasvatus ja perheasiat, kirkkohallitus 2019, 30; Nuori kirkko 2019, 32)

Nuorten vaikuttajaryhmätoiminnassa on kyse osallisuuden vahvistamisesta ja kuuluksi tulemisesta. Kuuluksi tuleminen vahvistaa osallisuuden, tärkeyden kokemusta ja se lisää myös yhteisöön kuulumisen tunnetta. Osallisuudessa on kyse kristillisen identiteetin vahvistamisesta. Nuori voi kokea olevansa osa merkittävää yhteisöä, tulla siinä kuuluksi ja vaikuttaa sen toimintaan, päätöksiin. (Lasten ja nuorten keskus ry 2020)

Pelkkä nuorten kuuntelu ei riitä vaan heistä pitää tulla keskustelukumppaneita. Tarjoaanko siis nuorille oikeasti merkittävää roolia. Jos kuulen sinua siksi, että tulisit kuulluksi, valta pysyy työntekijällä. Jos vuorostaan kuulen sinua siksi, että tarvitsen nuoren näkemystä, vaikutat oikeasti. (Ranta 2019, 10-11)

Nuorten todellinen valta olisi sitä, että he olisivat mukana kehittämässä jotakin ja he kuuntelisivat vastavuoroisesti. Nuoret sitoutuvat siihen, mitä ovat olleet itse rakentamassa. Yksi osallisuuden sudenkuoppa on se, että kysytään nuorten mielipidettä, mutta työntekijät ovat jo päättäneet mitä tehdään (Kangasniemi 2019 13; Ranta 2019 11)

Osallisuuden ongelmien kanssa painitaan kirkossa ja seurakunnissa. Kysymys on miten, nuoret pidetään toiminnassa mukana ja miten heidän osallisuutta lisätään? Yksi mahdollisuus on käyttää erilaisia digitaalisia alustoja, jotka madaltavat osallistumisen kynnystä suurelle joukolle. (Kangasniemi 2019, 13)

5.7 Rippikoulun vaikutus nuoren hyvinvointiin

Kirkon kasvatus ja perheasiat yksikön blogissa kerrotaan, että rippikoulu vähentää nuorten yksinäisyyden kokemusta. Vuoden 2019 rippikoulukyselyjen tuloksena oli, että yli 90 % nuorista kokee, että rippikoulussa on turvallista olla, siellä saa olla omana itsenään ja rippikoulussa on hauskaa. Lisäksi 87 % rippikoululaisista kertoi, että rippikoulussa oli hyvä yhteishenki. (Pulkinen 2019)

Blogissa nostetaan esille näkökulma, jota saisi tuoda enemmän esille. Tämä näkökulma on rippikoulun myönteinen vaikutus nuoren mielenterveyteen ja yhteisöllisyyden kokemukseen, koska kokemus yhteisöllisyydestä on puolestaan omiaan vähentämään yksinäisyyden kokemusta. Rippikoulussa työskentelevät työntekijät kohtaavat monta kertaa nuoria, joilla ei ole yhtään ystävää tai puuttuu turvallinen kontakti aikuiseen. Siksi nuorten, rippikoululaisten kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin on syytä kiinnittää erityistä huomioita jatkossa. (Pulkinen 2019)

Blogissa kerrotaan myös, että rippikoulu ei yksinään pysty ratkaisemaan nuorten yksinäisyyttä tai poista mielenterveyshäiriöitä. Rippikoulu kylläkin voi olla parhaimmillaan yksinäisyydestä kärsivälle nuorelle virkistävä kokemus, jossa hän saa kokemuksen tulla nähdyksi ja kuulluksi. Tämä vuoden 2019 rippikoulukysely vahvistaa rippikoulun positiivista vaikutusta nuorten kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. (Pulkinen 2019)

5.8 Rippikoulu osana kristillistä kasvatusta

Rippikoulu on kasteopetusta, kastekoulu, joka perustuu Raamatun kaste- ja lähetyskäskyyn. Rippikoulu kasvattaa ehtoolliselle, rippikoululaiset voivat osallistua ehtoolliselle rippikoulun aikana yhdessä ohjaajan kanssa. Rippikoulu on myös rukouskoulu, rippikoululaiset oppivat monin tavoin hoitamaan hengellistä elämää. Rippikoulu vahvistaa ja varustaan, vahvistaa nuorten suhdetta Jumalaan ja varustaa nuoria hengellisen elämän hoitamiseen. (Suomen ev.lut. kirkon julkaisu 60/2017, 12- 15)

Rippikouluissa (85 % seurakunnista) on käsitelty vastuullista kulutusta ja (74 %) ilmastoaohdistusta. Lisäksi rippikouluissa pidettiin päivittäin jumalanpalveluksia ja hartauksia. Lisäksi osa seurakunnista järjesti rippikoululaisille hiljaisuuden kirkkoja, polkuja tai hiljaisuuden joogaa. Rippikouluissa kiinnitettiin myös huomiota rippikoulusuunnitelman mukaan turvallisuuteen ja luottamukseen, joihin liittyy ilon ja yhteyden kokemus.

Rippikouluryhmissä nuoret saavat kokea yhteyttä Jumalaan, toisiinsa. Rippikoululaiset saavat iloa yhdessäolosta ja voimaantuvat siitä. (Salomäki ym. 2020, 207 - 208)

Rippikoulua järjestetään myös erityisille oppijoille ja kehitysvammaisille. Seurakunta voi myös järjestää erilaisia teemarippikouluja, jotka usein liittyvät retkeilyyn, vaellukseen tai urheiluun ja liikuntaan. Myös muita teema rippikouluja voi olla esimerkiksi taide, draama, hevosten, pyhiinvaellus. (Salomäki ym. 2020, 207 - 208)

5.9 Uusi rippikoulusuunnitelma

Uuden rippikoulusuunnitelman mukaan rippikoulun toiminta-ajatus on: "Rippikoulu vahvistaa nuorten uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan ja varustaa heitä elämään kristittyinä" (Suomen ev.lut. kirkon julkaisuja 60/ 2017,15).

Vanhan 2001 rippikoulusuunnitelman ja uuden 2017 rippikoulusuunnitelman erona ovat lauseet: Vahvistuu siinä uskossa kolmiyhteisen Jumalaan ja vahvistaa uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan. Vuoden 2017 rippikoulusuunnitelman mukaan rippikoulu vahvistaa nuoria ja nuorten suhdetta Jumalaan. Rippikoulun tavoitteena on auttaa nuorta elämään ja ymmärtämään sitä uskon todellisuutta, josta hän on pyhässä kasteessa tullut ja tai voi tulla osalliseksi. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/ 2017, 15.)

Uudessa rippikoulusuunnitelmassa mainitaan myös sana varustaa, jolla tarkoitetaan, että rippikoulu varustaa nuoria hengellisen elämän hoitamiseen, sakramenttien ymmärtämiseen, uskon ja tiedon välisen problematiikan käsittelyyn sekä Raamatun tuntemiseen ja lukemiseen. Rippikoulu varustaa myös eettiseen pohdintaan arkielämän tilanteissa, toteuttamaan lähimmäisenrakkautta, arjen kristillisyyttä ja globaalia vastuuta. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/ 2017, 15)

Mitä muutoksia, sitten tuo uusi rippikoulusuunnitelma 2017 rippikouluihin. Rippikoulu on edelleen kasteopetusta, mutta pitää huomioida myös kasvava kastamattomien nuorten määrä. Uusi opetussuunnitelma tukee nuorten kokonaisvaltaista kasvua. Nuorten osallisuutta kehitetään ja kuulluksi tulemistä ja vaikuttamista vahvistetaan tietoisesti. Lisäksi vahvistetaan tietoisesti nuorten spiritualiteettia. Erityisesti lisätään nuorten ehtoolliskasvatusta. Rippikoulun tavoitteena on myös huomioida enemmän perheitä. Lisäksi vahvistetaan rippikoulun tulevaisuusorientaatiota. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/ 2017, 8, 12,13.)

Uuden rippikoulusuunnitelman mukaan rippikoulun tavoitteita on kuusi. Jokainen tavoite liittyy ihmisen elämään ja sen kysymysten uskon ja rukouselämän näkökulmat. Tärkein tavoite on yhteisöllisyys. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/ 2017,20)

Rippikoulun kuusi tavoitetta ovat: ”1. Nuoret ovat osallisia, tulevat kuuluksi ja saavat vaikuttaa. 2. Nuoret kokevat yhteyttä, turvallisuutta, pyhyyttä ja iloa. 3. Nuoret oppivat hoitamaan hengellistä elämäänsä toimien, hiljentyen ja osallistuen. 4. Nuoret kantavat vastuuta itsestään, toisista ihmisistä ja luomakunnasta. 5. Nuoret löytävät merkityksiä kristinuskon keskeisten sisältöjen ja oman elämänsä välillä. 6. Nuoret tahtovat kuulua Kristuksen kirkkoon (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/ 2017, 19).”

5.10 Rippikoulun merkittävyys

Tutkija Kati Niemelä mainitsee useassa hänen tutkimuksessaan, että rippikoulusta on jäänyt mieleen hyvä yhteishenki ja yhdessäolo ystäviin, kavereihin liittyvät asiat. Yleisesti rippikoulu koetaan myönteiseksi kokemukseksi. (Niemelä 2007, 51 - 52,57)

Kati Niemelä on tutkinut, miten rippikoulu on vaikuttanut nuorten asennoitumista uskontoon. Tutkimuksen vastauksista lähes joka toisella nuorella (40 %) suhtautuminen kristinuskoon muuttui rippikoulun myötä myönteisemmäksi. Niemelän tutkimuksessa tuli myös esille, että erityisesti kristinuskoon kielteiseksi suhtautuvien asenteet muuttuivat rippikoulun myötä myönteisemmiksi. Lisäksi nuorten usko perinteisiin kristillisiin käsityksiin vahvistui rippikoulun myötä. Kokonaiskuva kirkosta ja jumalasta nuorilla muuttuivat myönteisemmiksi. (Niemelä 2002, 183)

Niemelän tutkimuksessa tuli esiin myös, että isosille rippikoulu on merkittävä kokemus. Isosena toimiminen vahvistaa myös myönteistä vaikutusta nuorten asenteisiin kristinuskoa ja seurakuntaa kohtaan ja se on monelle nuorelle ainoa luonteva väylä tulla mukaan seurakunnan toimintaan ja sitoutua siihen. Lisäksi isostoiminta oli selkeyttänyt merkittävästi nuorten ammatinvalintaa. (Niemelä 2002, 185)

Niemelä nostaa rippikoulun ongelmaksi sen, että rippikoulun aikana tapahtuvilla asenteiden muutoksilla on taipumus lieventyä nopeasti rippikoulun jälkeen. Rippi-koulun jälkeiseen seurakunnan toimintaan vain lähtee hyvin pieni osa nuorista esimerkiksi isoskoulutuksen aloittaa vuosittain noin joka neljäs rippikoulun käyneistä ja vain joka kymmenes nuori jää mukaan seurakunnan nuorisotoimintaan. Monissa tapauksissa rippikoulu on

jäänyt irralliseksi tapahtumaksi nuoren elämässä. Niemelän mukaan tulisi kehittää koontumisia ennen leirijaksoa, koska tutustuminen seurakunnan toimintaan jää irralliseksi ja epämieliseksi osaksi rippikoulua. Niemelä ehdottaa myös, että seurakunnan toimintaan tutustuminen voisi järjestää vasta rippikoulun leirijakson jälkeen. (Niemelä 2002, 184)

6 KEHITTÄMISPROJEKTIN TUTKIMUKSELLINEN OSUUS

6.1 Tavoite ja tarkoitus

Uudessa rippikoulusuunnitelmassa painotetaan nuorten kokonaisvaltaista kasvua. Rippikoulussa on tavoitteena vahvistaa spiritualiteettia, erityisesti lisätään ehtoolliskasvatusta. Tavoitteena on, että rippikoululainen jo rippikoulun aikana käy säännöllisesti ehtoollisella. Rippikoululaisten osallisuutta vahvistetaan myös rippikoulun aikana. Lisäksi tavoitteena on myös kehittää konfirmaatiojuhlaa, niin että siitä tulee nuorten, perheiden ja seurakunnan yhteinen juhla. Uusi rippikoulusuunnitelma 2017 ei ole varsinainen opetussuunnitelma vaan tukee nuoren kokonaisvaltaista kasvua. (Suomen ev. -lut. kirkon julkaisuja 2017. 8.)

Tutkimuksen tarkoituksena on tutkia mitä mieltä rippikoululaiset / isokset ovat olleet uuden rippikoulusuunnitelman muutoksista. Lisäksi kyselylomakkeessa kysytään rippikoulun merkittävyydestä ja mitä elämän taitoja rippikoululaiset ovat saaneet rippikoulussa. Tutkimukseen osallistuu myös yksi Martin seurakunnan rippikouluryhmä ja isosia, jossa on toteutettu tätä rippikoulu-uudistusta. Tutkimuskysymyksien perusteella on tarkoitus arvioida rippikoulun onnistuneisuutta, merkittävyyttä, joiden pohjalta voidaan kehittää Paatisten seurakunnan rippikoulutyötä. Tutkimuskysely auttaa myös tunnistamaan rippikoulun heikkouksia ja vahvuuksia.

Tutkimuskysymykset ovat:

1. Mitä mieltä rippikoululaiset, isokset ovat rippikoulu-uudistuksesta?
2. Mikä on rippikoulun merkittävyys?
3. Mitä elämän taitoja rippikoululaiset ovat saaneet rippikoulusta, jotka tukevat nuorten elämää?

6.2 Aineiston keruu

Rippikoululaisille tehtiin kysely Paattisten seurakunnan rippileirillä, joka oli 30.6-6.7.2018. Kyselyyn rippikoululaiset vastasivat leirin viimeisenä päivänä. Vastauslomakkeita tuli yhteensä 10 kpl. Lisäksi Martin seurakunnassa tehtiin sama kysely rippikoululaisille rippileirillä 20.-27. 7. 2018. Martin seurakunnasta tuli vastuksia, lomakkeita yhteensä 13 kpl. Lisäksi tehtiin toinen kysely Paattisten seurakunnan rippileirillä vuonna 2019. Vastuksia tuli yhteensä 19 kpl. Rippikoululaisilta tuli yhteensä 42 kpl vastauksia kyselylomakkeilla.

Isosille tehtiin syksyllä 30.10-15.11.2019 Webropol kysely. Kysely lähetettiin sähköpostilla Paattisten seurakunnan ja Martin seurakunnan isosille. Kyselyyn vastasi 6 kpl Paattisten seurakunnan isosta ja 5 kpl Martin seurakunnan isosta ja yksi joku muu seurakunnan isosen. Iältään isokset olivat 15-17 v. 10 nuorta ja yli 18 v. 2 nuorta. Isokset ovat olleet rippileirillä 1 kerran 6 nuorta ja 2-3 kertaa 3 nuorta ja 4 kertaa tai enemmän 2 isosta.

6.3 Analyysimenetelmät

Tutkimusaineistona oli kyselylomakkeella koottu tilastollisesti luokitettava aineisto. Lisäksi oli muutama avovastaus kyselylomakkeessa. Isosille tehtävä kysely tehtiin Webropol ohjelmalla, joka laskee vastaukset automaattisesti prosenttiluvuiksi, keskiarvoiksi ja mediaaniluvuiksi. Rippikoululaisen tilastolliset analyysit suoritettiin Excel ohjelmalla. Ensimmäiseksi numeroin kyselylomakkeet. Tämän jälkeen tein havaintomatriisi taulukon Excel ohjelmaan. Laskin Excelillä luvut yhteensä vastuksista ja prosenttiluvut. Lisäksi laskin mediaanin Excel ohjelmalla.

Analysoin myös laadullisesti rippikoululaisten avoimet vastukset. Analysointi menetelmänä oli induktiivinen sisällön analyysi. Induktiivista sisällön analyysiä kuvataan aineiston pelkistämisenä, ryhmittelyinä, abstrahointia. Ryhmittelyllä tarkoitetaan sitä, että tutkija yhdistää ne asiat, jotka näyttävät kuuluvat yhteen. Seuraavaksi samaa tarkoittavat ilmaisut yhdistetään samaan kategoriaan ja annetaan kategorialle sen sisältöä hyvin kuvaava nimi. Lopuksi tehdään yhdistämällä yläkategoriat ja annetaan nimi. (Kyngäs & Vanhanen 1999, 5).

Tässä tutkimuksessa ensin ryhmittelin samansuuntaisia vastuksia yhteen. Jatkoisin analyysiä yhdistämällä saman sisältöiset kategoriat toisiinsa ja muodostin yläkategoriat. Annoin vielä yläkategorioille nimen, joka kuvasi sen sisältöä.

Taulukko 1. Esimerkki analyysistä.

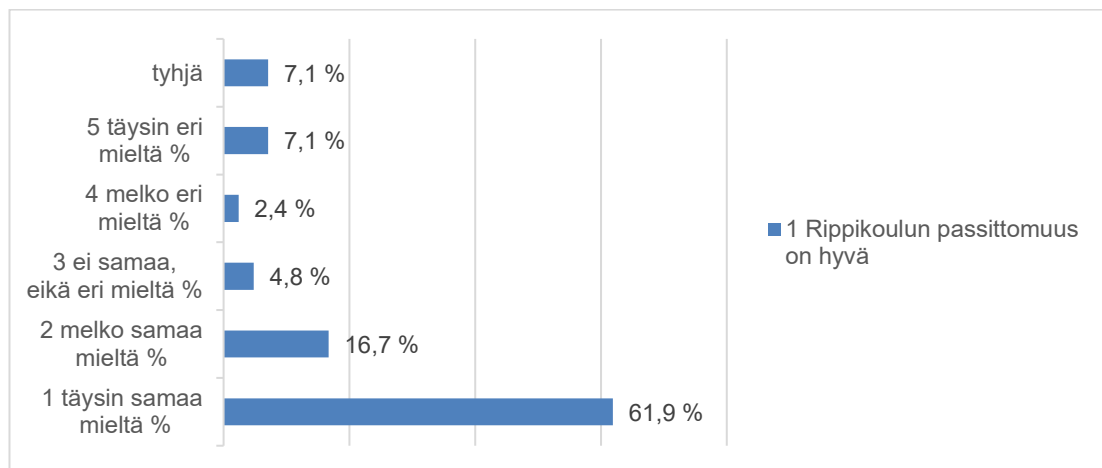
Miten osallistuit jumalanpalvelukseen ? Alakategoria	Yläkategoria	Yhdistävä kategoria
Lauloin siellä. Lauloin. Laulamalla. Laulamalla. Lauloin. Laulamalla.	Lauloin.	Lauloin.
Luin yhteisen rukouksen ja evankeliumin ja lauloin. Luin evankeliumia. Luin. Luin.	Luin rukouksen tai evankeliumin.	Luin rukouksen tai evankeliumin, tarinan.
Luin rukouksen muille. Rukous. Rukoilemalla. Rukoilemalla. Isän meidän rukous. Rukoilin. Rukoilemalla.	Rukoilemalla.	Rukous.

7 TUTKIMUKSELLISEN OSAN TULOKSET

7.1 Rippikoululaisten ja isosten mielipiteitä rippikoulu-uudistuksesta.

Seurakuntaan tutustuminen tapahtuu uuden rippikoulusuunnitelman mukaan ilman rippikoulupassia. Rippikoulupassiin ennen kerättiin merkintöjä tutustumiskäynneistä, nuoret saivat itsenäisesti valita, koska menevät eri tilaisuuksiin. Uuden suunnitelman mukaan nuoret tutustuvat seurakunnan toimintaan yhtenä ryhmänä. Paattisten- ja Martin seurakunnassa ei ollut käytössä rippikoulupassia.

Rippikoululaisten mielipiteitä rippikoulu-uudistuksista ja seurakuntaan tutustumisesta kysyttiin Paattisten- ja Martin seurakunnan rippikoululeirillä. Mittarin asteikko oli viisiportainen 1-5, jossa 1=täysin samaa mieltä, 2=melko samaa mieltä, 3 ei samaa mieltä, eikä eri mieltä, 4=melko eri mieltä ja 5=täysin eri mieltä.

Kuvio 2. Rippikoululaisten näkemykset passittomuudesta N=42

Rippikoululaisilta kysyttiin: onko rippikoulun passittomuus hyvä. Paattisten ja Martin rippikoululaisista oli vastannut reilu yli puolet 78,6 %, että rippikoulun passittomuus on hyvä / melko hyvä. Täysin eri mieltä / melko eri mieltä oli lähes kymmenes 9,5 %. (Md=1)

Rippikoululaisilta kysyttiin myös avoin kysymys: Rippikoulun passittomuus on hyvä, miksi? Useat rippikoululaiset vastasivat, että passin muistaminen aiheuttaa huolta, stressiä. Lisäksi passi unohtuu helposti. Eräs rippikoululainen vastasi, ”Koska rippikoulu olisi rasittavampi eikä mukava kokemus” Toinen vastaus myös kertoi passin vastenmielisyydestä. ”Tekee kristinuskon tuntumaan vastenmieliseltä liiallisen työn myötä.”

Yksi vastaaja kertoi, että passittomuus on hyvä, siksi, että ei tarvitse kerätä leimoja. Kolme vastasi ettei tiedä. Yksi vastasi, ettei osaa verrata millaista oli passin kanssa. Yksi rippikoululainen oli sitä mieltä, että passi olisi parempi, kun on omat aikataulut. Yksi kertoi myös, että käynti Jumalanpalveluksessa auttaa tutustumaan muihin ja yksin käydessä ei keskity yhtä paljon.

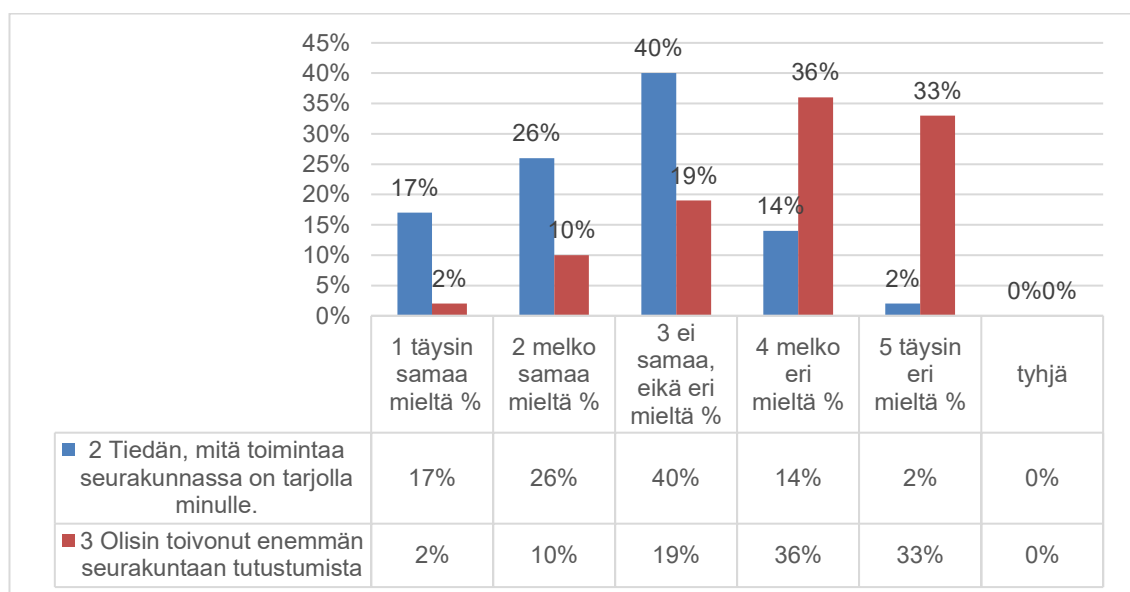
Isosilta kysyttiin myös mielipidettä passittomasta rippikoulusta.

Taulukko 2. Kysymys 5. Isosten mielipide passittomuudesta

Kysymys: nykyään on passiton rippikoulu, passittomuus on hyvä asia. N=12

	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
Täysin eri mieltä.	2	5	1	4	Täysin samaa mieltä.	12	2,58	2
	16,67%	41,67%	8,33%	33,33%				
Yhteensä	2	5	1	4		12	2,58	2

Yli puolet 58,34 % isosista olivat sitä mieltä, että passittomuus on huono / melko huono asia. Vajaa puolet 41,66 % vastaajista olivat sitä mieltä, että passittomuus on hyvä/melko hyvä asia. (Md =2)

Kuvio 3. Rippikoululaisten näkemykset seurakuntaan tutustumisesta

N=42

Rippikoululaisilta kysyttiin tietävätkö he mitä toimintaa on seurakunnassa tarjolla minulle. Rippikoululaisista alle puolet 43 % vastasivat, että he tietävät täysin / melko paljon mitä toimintaa seurakunnassa on tarjolla minulle. Vajaa viidennes 16 % oli sitä mieltä, että eivät tienneet / melko vähän tienneet mitä toimintaa on seurakunnassa tarjolla minulle. Vajaa puolet 40 % ei ollut samaa eikä eri mieltä. (Md=3)

Rippikoululaisilta kysyttiin olisiko toivonut enemmän seurakuntaan tutustumista. Täysin samaa mieltä / melko samaa mieltä oli noin kymmenes 12 %. Yli puolet 69 % ei ole toivonut enempää / melko enempää seurakuntaan tutustumista. (Md=4)

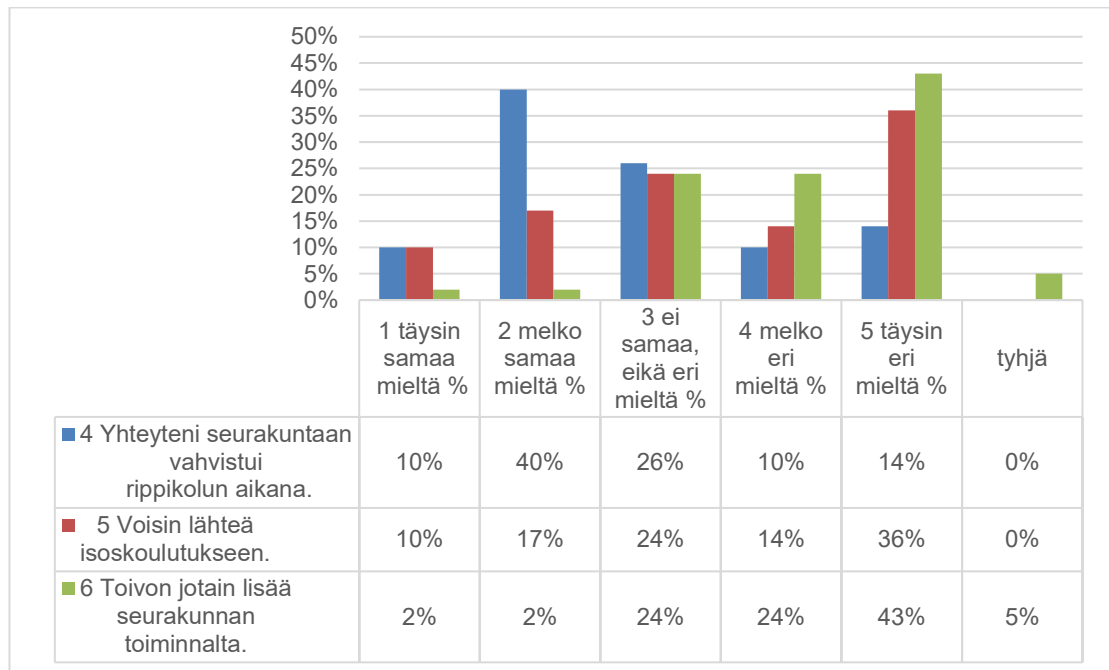
Taulukko 3. Kysymys 7. Isosten mielipiteitä seurakuntaan tutustumisesta

Kysymys: olisin halunnut enemmän rippikoulun aikana tutustua seurakunnan toimintaan. N=12

	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
Täysin eri mieltä.	0	5	5	1	Täysin samaa mieltä	11	2,64	3
	0%	45,46%	45,45%	9,09%				
Yhteensä	0	5	5	1		11	2,64	3

Isosista yli puolet 54,54 % olisi halunnut tutustua enemmän/ melko enemmän seurakunnan toimintaan rippikoulun aikana. Alle puolet 45,46 % olisi melko vähemmän tutustua rippikoulun aikana seurakunnan toimintaan. (Md = 3)

7.1.1 Seurakuntayhteys

Kuvio 4. Rippikoululaisten näkemykset, seurakuntayhteys N=42

Rippikoululaisilla seurakuntayhteys vahvistui puolella 50 % täysin / melko täysin. Melkein neljäs osa 24 % ei vahvistunut / melko huonosti vahvistui seurakuntayhteys.

Noin neljännes 27 % on vastannut, että voisi lähteä todennäköisesti / melko todennäköisesti isoskoulutukseen. Puolet 50 % rippikoululaisista ei voisi / melkein ei voisi lähteä isoskoulutukseen. Neljännes ei osaa sanoa mielipidettä 24 % isoskoulutukseen lähtemisestä.

Rippikoululaisista 4 % toivoi jotain lisää / toivoi jonkin verran lisää seurakunnan toiminnalta. Yli puolet 67 % ei toivonut lisää seurakunnan toiminnalta. (Md = 4).

Rippikoululaisilla oli myös avoin kysymys: Mitä toivot lisää seurakunnan toiminnalta. Suurin osa vastaajista oli jättänyt vastauksen tyhjäksi. Viisi vastasi en toivo mitään lisää seurakunnan toiminnalta. Yksi vastasi en tiedä. Yksi toivoi erilaisia tapahtumia. Yksi oli vastannut hymynaamalla.

Taulukko 4. Rippikoululaisten mielipiteet. Mediaani ja F luvut. Kysymykset 1-6

F1= täysin samaa mieltä ja F5 = täysin eri mieltä. N=42

kysymys	Md	F 1	2	3	4	5	tyhjä	N
1 Rippikoulun passittomuus on hyvä	1	26	7	2	1	3	3	42
2 Tiedän, mitä toimintaa seurakunnassa on tarjolla minulle.	3	7	11	17	6	1	0	42
3 Olisin toivonut enemmän seurakuntaan tutustumista	4	1	4	8	15	14	0	42
4 Yhteyteni seurakuntaan vahvistui rippikoulun aikana.	2,5	4	17	11	4	6	0	42
5 Voisin lähteä isoskoulutukseen.	3,5	4	7	10	6	15	0	42
6 Toivon jotain lisää seurakunnan toiminnalta.	4	1	1	10	10	18	2	42

Taulukko 5. kysymys 8. Isosten mielipiteitä osallisuudesta

Kysymys: olisin halunnut enemmän olla osallisena, tehdä käytännön tehtäviä rippikoulun aikana. N= 12

	1	2	3	4		Yh- teensä	Kes- kiarvo	Me- di- aani
Täysin eri mieltä.	0	4	7	1	Täysin samaa mieltä.	12	2,75	3
	0%	33,33%	58,34%	8,33%				
Yh- teensä	0	4	7	1		12	2,75	3

Isosista yli puolet 58,34 % olisi halunnut melko enemmän olla osallisena, tehdä käytännön tehtäviä seurakunnassa rippikoulun aikana. 33 % isosista olisi halunnut melko vähemmän olla osallisena, tehdä käytännön tehtäviä seurakunnassa rippikoulun aikana.

Taulukko 6. Kysymys 9. Isosten mielipide rippikoulusuunnitelmasta

Kysymys: vanha rippikoulusuunnitelma oli parempi. N=12

	1	2	3	4		Yh- teensä	Kes- kiarvo	Me- di- aani
Täysin eri mieltä.	2	5	3	1	Täysin samaa mieltä.	11	2,27	2
	18,18%	45,46%	27,27%	9,09%				
Yh- teensä	2	5	3	1		11	2,27	2

Isosista oli yli puolet 63,64 % sitä mieltä, että vanha rippikoulusuunnitelma oli huonompi / melko huonompi kuin uusi suunnitelma. Alle puolet 36,36 % mielestä vanha rippikoulusuunnitelma oli parempi / melko parempi. (Md = 2)

Taulukko 7. Kysymys 10. Isosten mielipide kehittämisestä

Kysymys: haluan lisää kehittää / muutosta rippikouluun. N=12

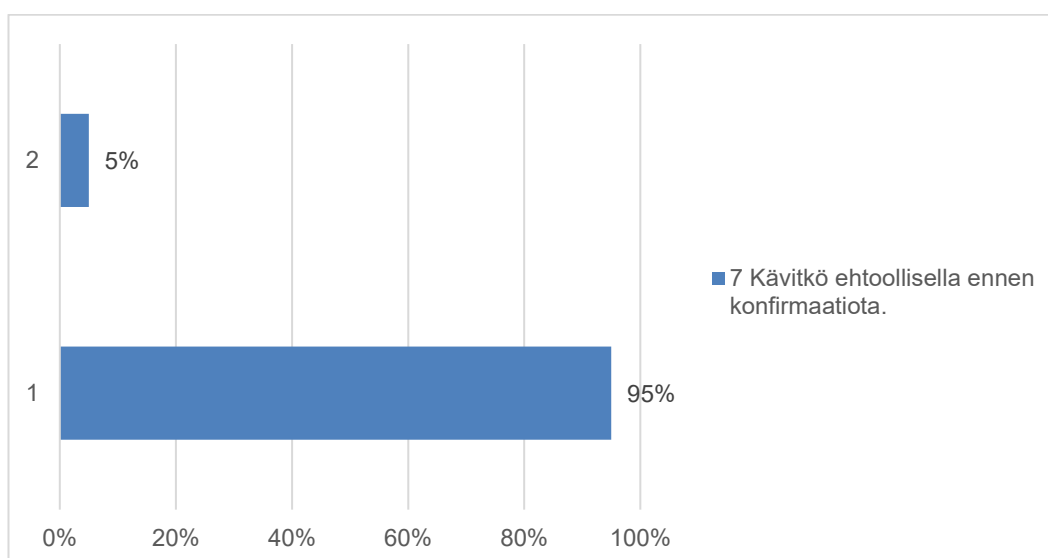
	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
Täysin eri mieltä.	0	6	6	0	Täysin sama mieltä.	12	2,5	2,5
	0%	50%	50%	0%				
Yhteensä	0	6	6	0		12	2,5	2,5

Isosista puolet 50 % haluaa melko paljon kehittää / muutosta rippikouluun. Toinen puoli isosista haluaa melko vähän kehittää / muutosta rippikouluun. (Md = 2,5).

7.1.2 Ehtoollinen ja jumalanpalvelus

Rippikoulusuunnitelman tavoitteena on, että nuoret kokevat pyhyttä, saavat olla osallisena, tulevat kuulluksi ja saavat vaikuttaa. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 2017 ,19)

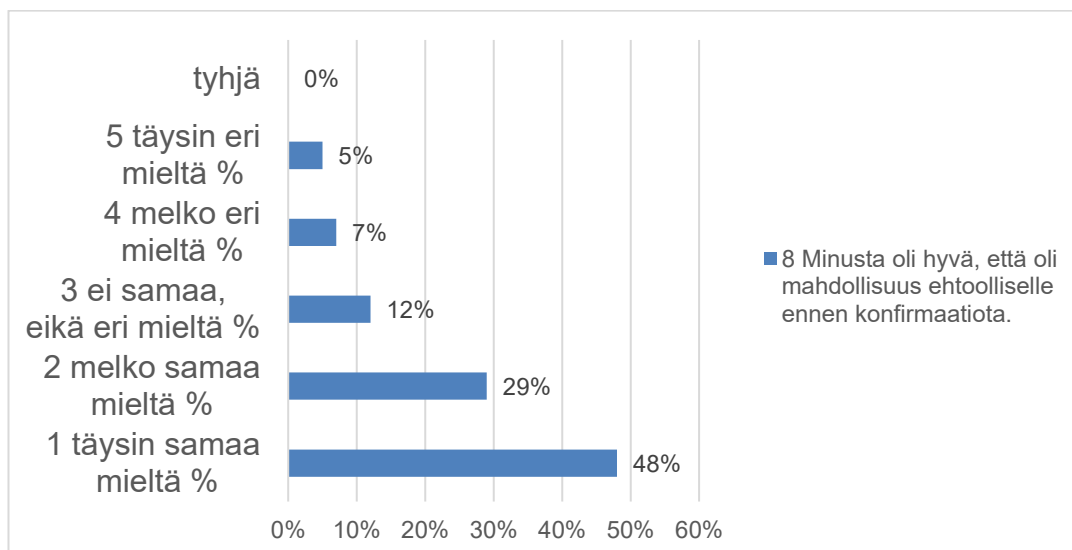
Paattisten ja Martin seurakunnan rippikoululaisilta kysyttiin, että olivatko he ehtoollisella ennen konfirmaatiota.

Kuvio 5. Kysymys 7. Isosten näkemys ehtoollisella käynnistä.

Número 1= kävin, número 2=en käynyt. N=42

Rippikoululaisilta melkein kaikki kävivät ehtoollisella ennen konfirmaatiota, 95 % vastasi, että kyllä kävin ehtoollisella.

Kuvio 6. Kysymys 8. Isosten näkemys ehtoollisesta. N=42

Rippikoululaisista oli 77% sitä mieltä, että oli hyvä / melko hyvä asia, että oli mahdollisuus ehtoolliselle ennen konfirmaatiota. Reilu kymmenes 12% oli sitä mieltä, että on huono / melko huono asia, että oli mahdollisuus ehtoolliselle ennen konfirmaatiota.

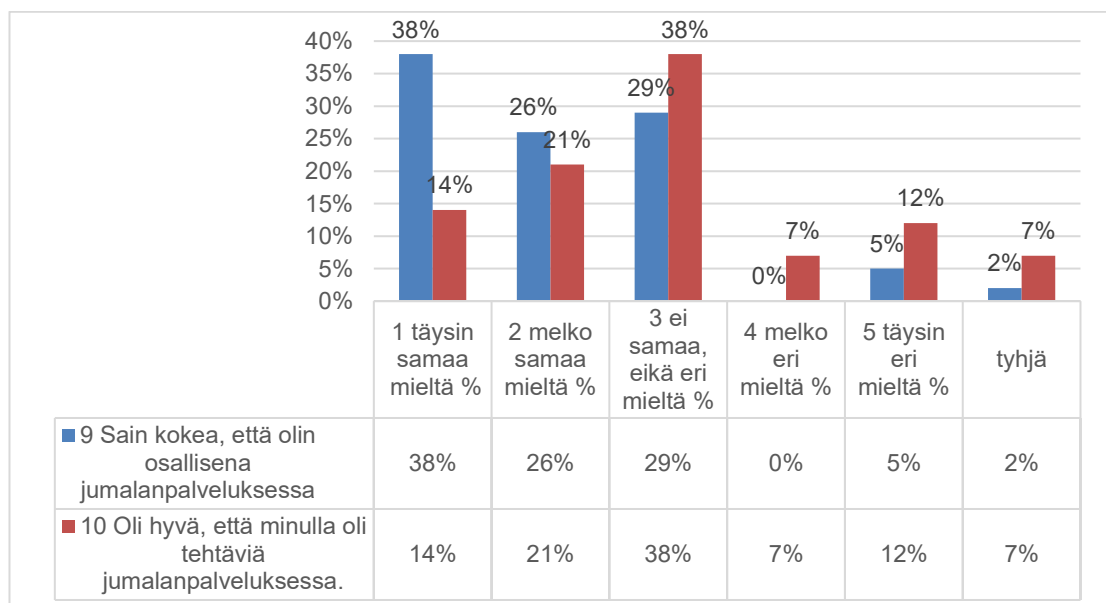
Tähän kysymykseen oli myös avoin jatkokysymys: Minusta oli hyvä, että oli mahdollisuus ehtoolliselle ennen konfirmaatiota, miksi? Kaksi vastasi, että viinin maistaminen olisi ollut pelottavaa ensimmäistä kertaa konfirmaatiossa. Muutama vastoi myös, että osaan toimia oikein ja sai kokea, nähdä ehtoollisen ennen konfirmaatiota. Muutama kertoi, ettei tarvitse jännittää konfirmaatioon asti ja tietää mitä odottaa. Yhdeksän rippikoululaisista vastasi, että oppii ja ymmärtää ehtoollisen merkityksen. Yksi nuori vastasi, että ” Koska se antoi tietoa siitä, miten se tapahtui.” Toinen vastaaja kertoi, että ”Ehtoollisen oppii ja tottuu harjoituksen aikana. Kaksi vastasi, että ehtoollinen oli hyvä kokemus. Yksi vastasi, että oli turha asia.

Taulukko 8. kysymys 6. Isosten mielipide ehtoollisesta

Kysymys: on hyvä, että rippikoulussa on ehtoollis- mahdollisuus ennen konfirmaatiota.
N=12

	1	2	3	4		Yh- teensä	Kes- kiarvo	Me- di- aani
Täysin eri mieltä.	0	2	5	5	Täysin samaa mieltä.	12	3,25	3
	0%	16,66%	41,67%	41,67%				
Yh- teensä	0	2	5	5		12	3,25	3

Isosista suurin osa 83,34 % vastasi, että oli hyvä / melko hyvä asia, että rippikoulussa on ehtoollis- mahdollisuus ennen konfirmaatiota. Vajaa viidennes 16,66 % isosista vastasi, että on melko huono asia, että rippikoulussa on ehtoollis- mahdollisuus ennen konfirmaatiota.

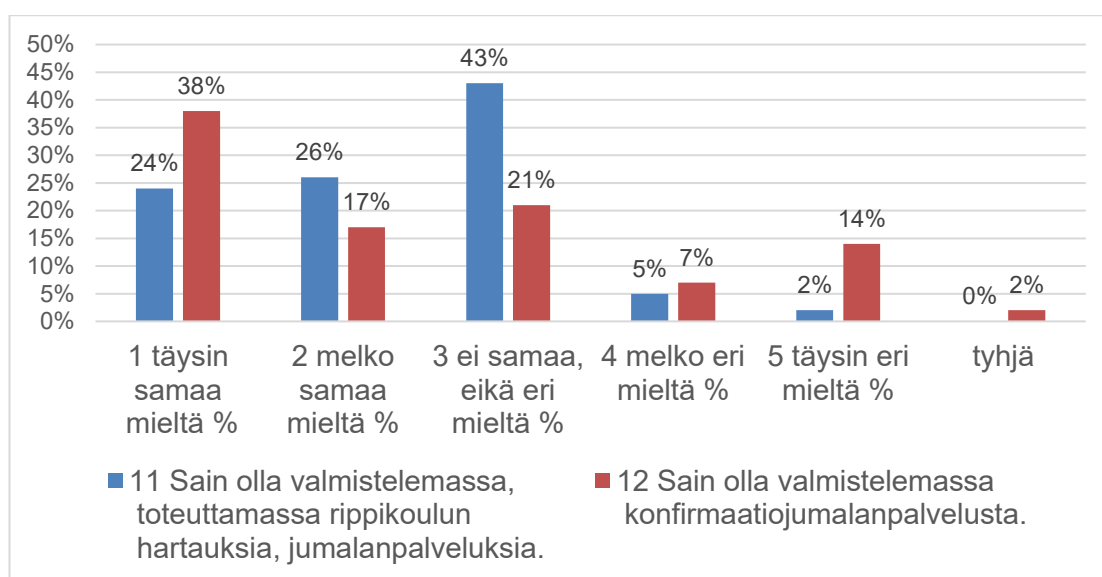

Kuvio 7. Kysymykset 9-10. Rippikoululaisten näkemys, jumalanpalvelus N=42

Rippikoululaisista sai kokea yli puolet 64 %, että oli osallisena jumalanpalveluksissa. Vain 5 % ei kokenut olevan osallisena jumalanpalveluksessa.

Reilu kolmannes 35 % oli sitä mieltä, että oli hyvä kun, oli tehtäviä jumalanpalveluksessa. Vajaa viidennes 19 % koki huonona / melko huonona jumalanpalveluksien tehtävät.

Kysymys yhdeksässä oli myös avoin jatkokysymys: Miten osallistuit Jumalanpalvelukseen? Rippikoululaiset osallistuivat Jumalanpalvelukseen laulamalla ja rukoilemalla. Lisäksi he tekivät tehtäviä Jumalanpalveluksissa mm. lukivat rukouksen / evankeliumin / tarinan. Lisäksi he pitivät puheita tai valitsivat virsiä. Kaksi kertoi piirtäneensä alttaritaulua. Muutama kertoi, että osallistui olemalla paikalla tai osallistui seurakuntalaisena. Kolme kertoi olevan mukana Jumalanpalveluksen suunnittelussa. Kaksi kertoi kantavansa ristiä tai kynttilää. Kolme kertoi osallistuvansa ehtoollisella. Yksi kertoi soittavansa pianoa.

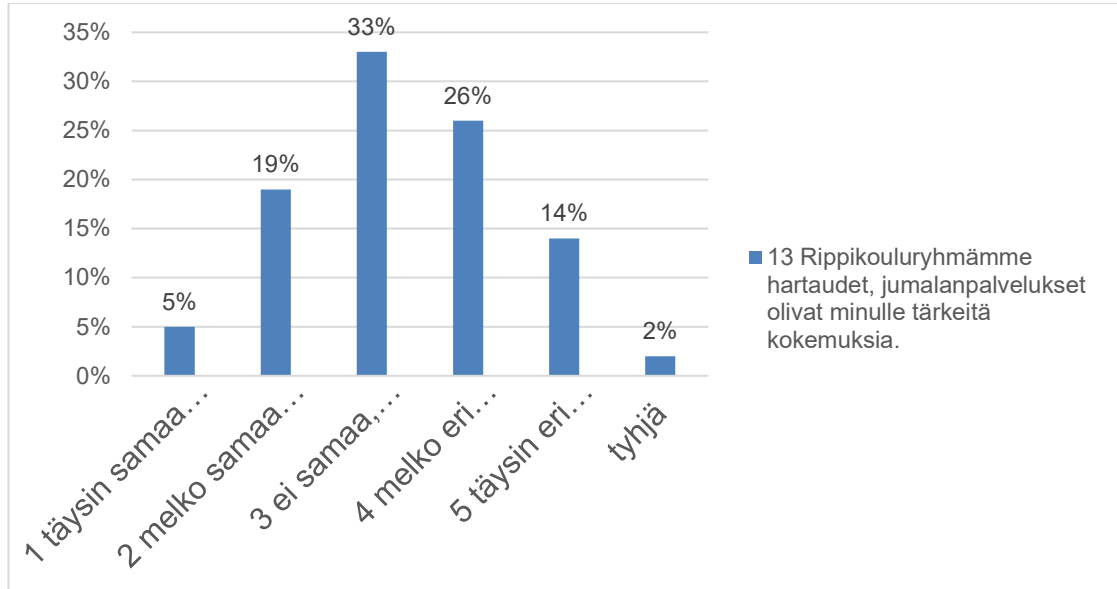

Kuvio 8. Kysymykset 11-12. Rippikoululaisten näkemys

Jumalanpalveluksien valmistelu N=42

Rippikoululaisista puolet 50 % vastasi, että sai olla täysin / melko valmistelemaan, toteuttamaan rippikoulun hartauksia, jumalanpalveluksia. Konfirmaatiojumalanpalvelusta sai olla valmistelemaan täysin / melko yli puolet 55 %.

Vajaa kymmenes 7 % vastasi, että ei saanut / melko vähän sai olla valmistelemissa, toteuttamassa rippikoulun hartauksia, jumalanpalveluksia. Noin viidennes 21 % ei saanut olla / melko vähän valmistelemissa konfirmaatiojumalanpalvelusta.

Kuvio 9. Kysymys 13. Rippikoululaisten kokemus jumalanpalveluksista, hartauksista

N=42

Lähes neljäsosa 24 % piti rippikouluryhmän hartauksia, jumalanpalveluksia tärkeinä / melko tärkeinä kokemuksina. Vajaa puolet 40 % oli sitä mieltä, että rippikouluryhmän hartaudet, jumalanpalvelukset eivät olleet / melko vähän tärkeitä kokemuksia.

Taulukko 9. Rippikoululaisen näkemykset. Mediaani, F luvut kysymyksistä 7-13

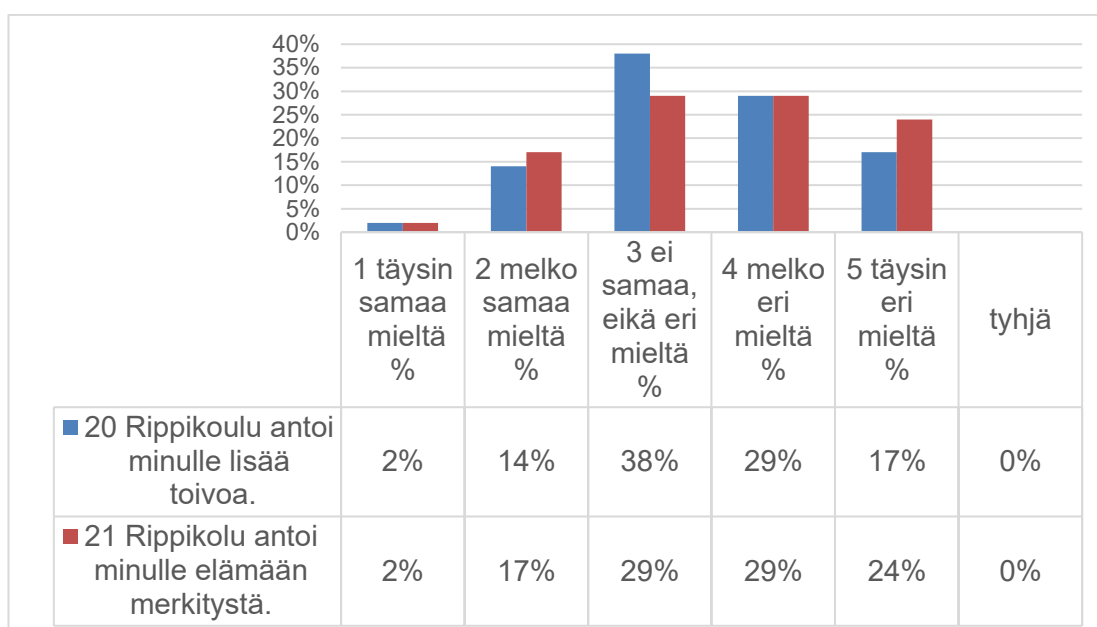
F1 = täysin samaa mieltä ja F5 = täysin eri mieltä. N=42

kysymys	Md	F 1	2	3	4	5	tyhjä	N
7 Kävitkö ehtoollisella ennen konfirmaatiota.		40 kyllä	2 en					
8 Minusta oli hyvä, että oli mahdollisuus ehtoolliselle ennen konfirmaatiota.	2	20	12	5	3	2	0	42
9 Sain kokea, että olin osallisena jumalanpalveluksessa	2	16	11	12	0	2	1	42
10 Oli hyvä, että minulla oli tehtäviä jumalanpalveluksessa.	3	6	9	16	3	5	3	42
11 Sain olla valmistelemissa, toteuttamassa rippikoulun hartauksia ja jumalanpalveluksia.	2,5	10	11	18	2	1	0	42
12 Sain olla valmistelemissa konfirmaatiojumalanpalvelusta.	2	16	7	9	3	6	1	42

13 Rippikouluryhmämme hartaudet, jumalanpalvelukset olivat minulle tärkeitä kokemuksia.	3	2	8	14	11	6	1	42
---	---	---	---	----	----	---	---	----

7.1.3 Rippikoulun merkittävyys, isosena olemisen merkittävyys

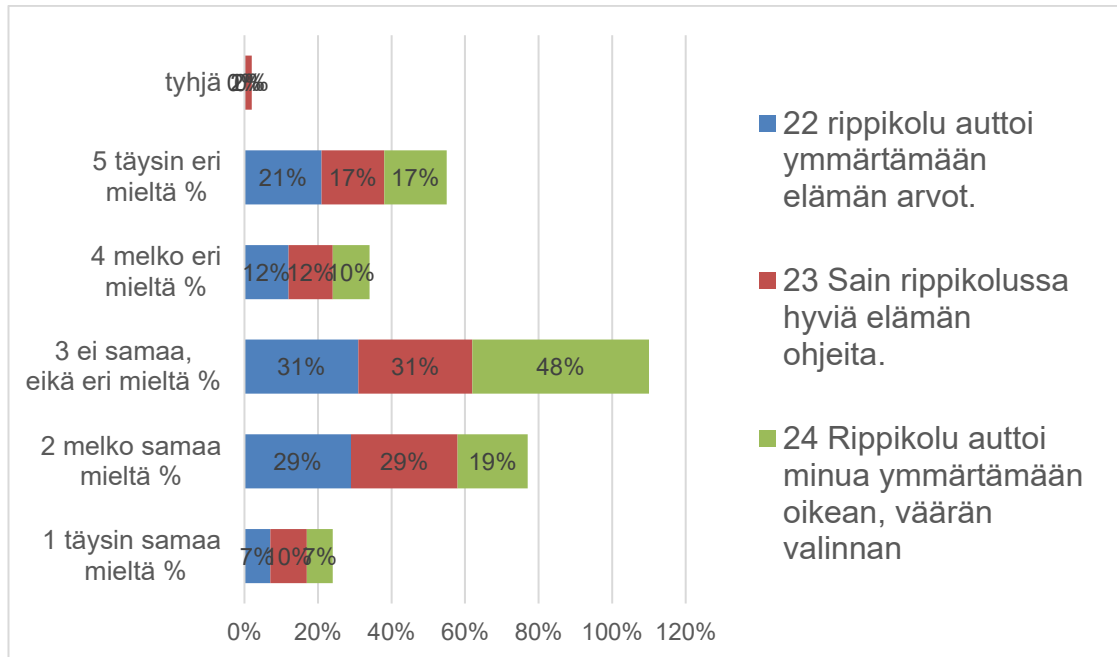
Tavoitteena on, että nuoret löytävät merkityksiä kristinuskon keskeisten sisältöjen ja oman elämänsä välillä.

Kuvio 10. Kysymykset 20-21. Rippikoululaisten näkemykset, elämän merkityksen löytäminen N=42

Vajaa viidennes 16% rippikoululaisista oli sitä mieltä, että rippikoulu antoi / melkein antoi minulle lisää toivoa. Vajaa puolet 46% vastasi, että rippikoulu ei antanut / melkein ei antanut lisää toivoa.

Vajaa viidennes 19% oli sitä mieltä, että rippikoulu antoi / melkein antoi minulle elämään merkitystä. Melkein joka toinen 53% vastasi, että rippikoulu ei antanut / melkein ei antanut minulle elämään merkitystä.

Kuvio 11. Kysymykset 22-24. Rippikoululaisten näkemykset, nuoren elämän valinnat N=42

Reilu kolmannes 36 % rippikoulu auttoi / melkein auttoi ymmärtämään elämän arvot. Reilu kolmannes 39 % sai rippikoulussa hyviä /melko hyviä elämän ohjeita. Vajaa kolmannes 26 % rippikoulu auttoi / melkein auttoi ymmärtämään oikean, väärän valinnan.

Taulukko 10. Rippikoululaisten näkemykset. Mediaani, F luvut

Kysymyksistä 20-24. N=42

kysymys	Md	F 1	2	3	4	5	tyhjä	N
20 Rippikoulu antoi minulle lisää toivoa.	3	1	6	16	12	7	0	42
21 Rippikoulu antoi minulle elämään merkitystä.	4	1	7	12	12	10	0	42

22 Rippikoulu auttoi ymmärtämään elämän arvot.	3	3	12	13	5	9	0	42
23 Sain rippikoulussa hyviä elämän ohjeita.	3	4	12	13	5	7	1	42
24 Rippikoulu auttoi minua ymmärtämään oikean, väärän valinnan	3	3	8	20	4	7	0	42

Taulukko 11. kysymys13. Isosten mielipiteitä

Kysymys: olen isosena rippikoulussa, koska opin lisää tietoa kristinuskosta ja Jumalasta. N=12

	1	2	3		Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
Täysin eri mieltä.	3	8	1	Täysin samaa mieltä.	12	1,83	2
	25%	66,67%	8,33%				
Yhteensä	3	8	1		12	1,83	2

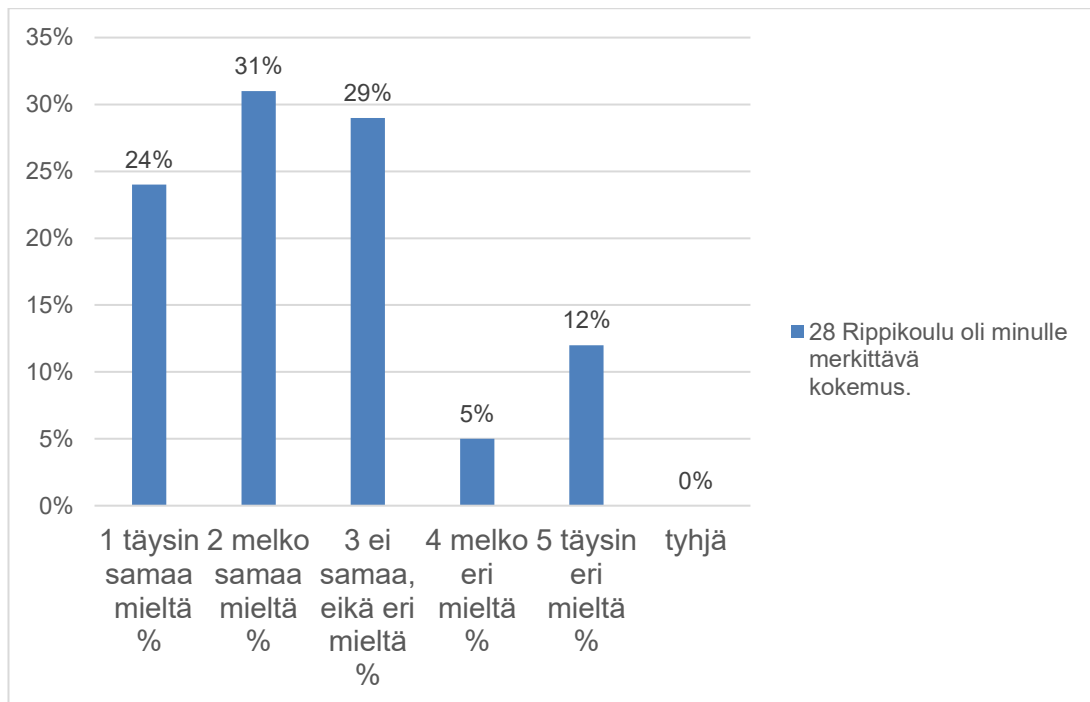
Isosista neljännes 25 % ei oppinut lisää tietoa kristinuskosta ja Jumalasta. Vajaa kymmenes 8,33 oli isosena rippikoulussa, koska oppi lisää tietoa kristinuskosta ja Jumalasta.

Taulukko 12. Kysymys 17. Isosten mielipiteitä

Kysymys: olen isosena rippikoulussa, koska sain vastauksia elämän tärkeisiin kysymyksiin. N=12

	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Mediानी
Täysin eri mieltä.	2	4	4	1	Täysin samaa mieltä.	11	2,36	2
	18,18%	36,37%	36,36%	9,09%				
Yhteensä	2	4	4	1		11	2,36	2

Yli puolet isosista 54 % ei saanut vastuksia / melkein ei saanut vastuksia elämän tärkeisiin kysymyksiin. Vajaa puolet 45, 45 % on isosena rippikoulussa, koska sai / melkein sai vastuksia elämän tärkeisiin kysymyksiin.

Kuvio 12. Kysymys 28. Rippikoululaisten näkemyksiä, rippikoulun merkittävyys N=42

Yli puolelle 55 % rippikoulu oli merkittävä / melkein merkittävä kokemus. Vajaa viidennelle 17 % rippikoulu ei ollut / melkein ei ollut merkittävä kokemus.

Rippikoululaisilta kysyttiin myös avoin kysymys: Erityisesti minulle jäi mieleen rippikoulusta? Viisitoista nuorta vastasi, että erityisesti mieleen rippikoulusta jäi ihmiset, kaverit. Yksi vastasi esim. ” Uusien ihmisten tapaaminen.” toinen vastasi ” Ihanat ihmiset.” Neljä mainitsi myös uinti / sauna. Kahdeksan kertoi myös, että erityisesti jäi mieleen aktiviteetit mm. melonta, korikiipeily. Viisi mainitsi, että erityisesti mieleen on jäänyt opiskelu. Yksi kertoi, että jäi mieleen ”Vaikeat eettiset kysymykset.” Yhdellä vuorostaan jäi mieleen kymmen käskyä. Yksi mainitsi, että iltatoiminta ja sketsit jäi mieleen. Kaksi mainitsi ilta-hartauden. Yhdellä oli jäänyt mieleen leikit. Yksi mainitsi väsymyksen. Yhdeksällä oli jäänyt erityisesti mieleen roolipelit / larpit. Kaksi kertoi isoset. Lisäksi mainittiin vapaa-aika ja hauskat hetket.

Miten sinä vielä haluaisit kehittää rippikoulua? Suurin osa vastaajista (13 nuorta) haluaisi rippikouluun lisää / enemmän vapaa-aikaa. Rippikoululaiset vastasivat esim. ”Lisää vapaa-aikaa tiiviimmän ohjelman avulla, lyhyet tauot pois, pidempiä tilalle.” ja ” Rippikoulussa on liian vähän vapaa-aikaa.” Rippikoululaiset tarkoittavat tällä vapaa-ajan vähyydellä nimenomaan rippikoulun leirijaksoa. Lisäksi tuli kehittämisen toivetta ulkoläksyihin. ”Vain koe tai ulkoa opeteltavat, ei molempia.” Ulkoa opeteltavien ja niiden opiskeluaikaa tulisi olla enemmän.” Lisäksi tuli yksittäisiä kehittämisen toiveita, jotka koskivat toimintaa, puhelimia, isosta, Raamattuhetket, mökin kuumuus ja vähemmän ennakkokäyntejä. Yksi toivoi, ettei olisi rippikoululeiriä ollenkaan. Kaksi oli kokenut myös kiusaamista / yksin jäämistä leirillä. ”Enemmän jokiselle sopivaa toimintaa.” ”Puhelimet saisi pitää yöllä.” ”Raamukset voisivat olla mielenkiintoisempia.” Kolme vastasi myös, ettei kehittäisi mitenkään rippikoulua / ei ole kehittämisen tarvetta. Neljä vastasi ettei tiedä miten keittäisi rippikoulua tai ei halua kehittää rippikoulua.

Taulukko 13. Kysymys 18. Isosten mielipiteitä, työkokemuksesta

Kysymys: Olen isosena siksi, että saan hyvää työkokemusta. N=12

	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
Täysin eri mieltä.	2	0	3	7	Täysin sama mieltä.	12	3,25	4
	16,67%	0%	25%	58,33%				
Yhteensä	2	0	3	7		12	3,25	4

Isosista 83,33 % vastasi, että on isosena siksi, että saa hyvää / melko hyvää työkokemusta.

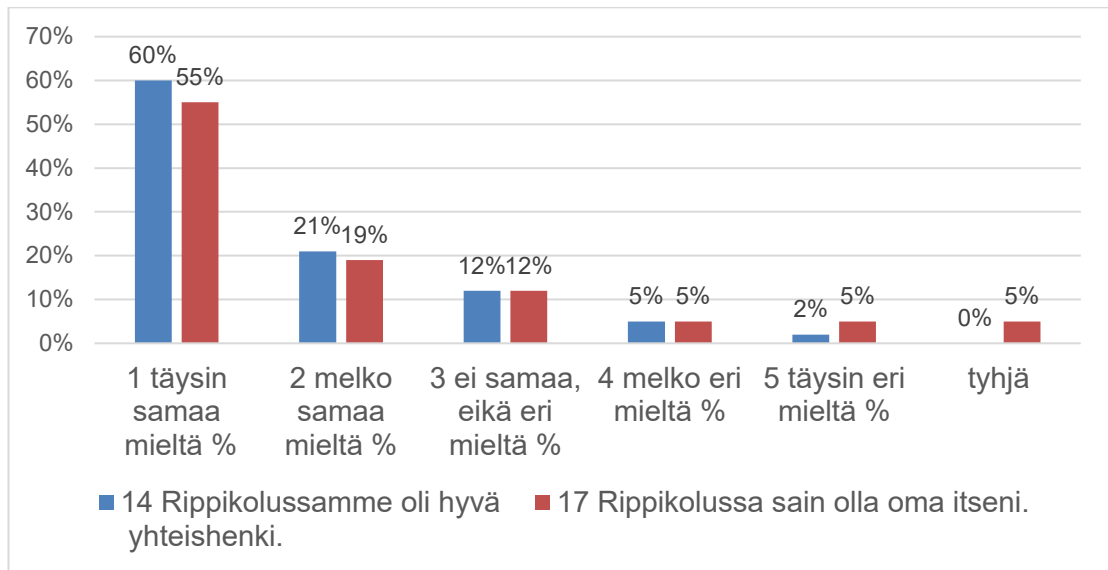
Taulukko 14. Kysymys 19. Isosten mielipiteitä, merkittävyys

Kysymys: Isosena oleminen on ollut minulle merkittävä kokemus. N=12

	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
Täysin erimielistä	1	1	1	9	Täysin sama mieltä.	12	3,5	4
	8,34%	8,33%	8,33%	75%				
Yhteensä	1	1	1	9		12	3,5	4

Isosten 83,33 % mielestä isosena oleminen on ollut merkittävä kokemus. Vajaa viidenes 16,67 % isosena oleminen ei ole ollut / melkein ei ole ollut merkittävä kokemus

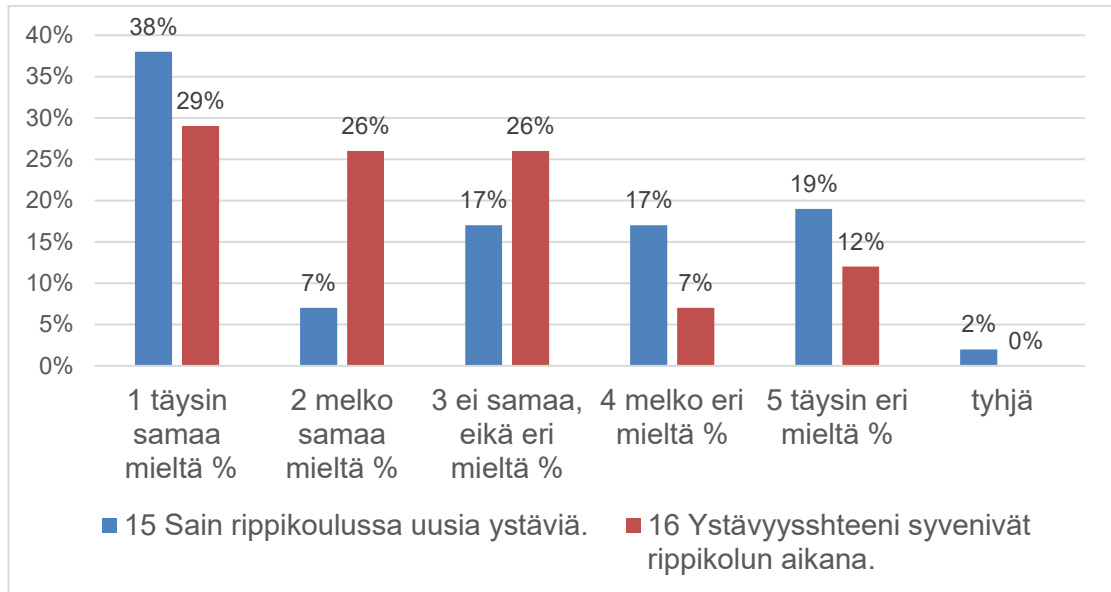
7.1.4 Mitä elämän taitoja rippikoululaiset, isokset ovat saaneet

Kuvio 13. Kysymykset 14, 17. Rippikoululaisten näkemykset

Rippikoululaisten kokema yhteys N=42

Suurin osa 81 % koki, että rippikoulussa oli hyvä / melko hyvä yhteishenki. Vajaa kymmenes 7 % vastasi, että rippikoulussa oli huono / melko huono yhteishenki. Suurin osa koki myös 74 %, että sai olla oma itseni. Kymmenes 10 % koki, että ei saanut olla / melko huonosti sai olla oma itseni.

Kuvio 14. Kysymykset 15,16. Rippikoululaisten näkemys, ystävyys. N=42

Vajaa puolet 45 % sai rippikoulusta uusia ystäviä / melkein uusia ystäviä. Reilu kolmannes 36 % ei saanut / melkein ei saanut uusia ystäviä. Yli puolet 55 % vastasi, että ystävyysuhteet syvenivät täysin / melko paljon syvenivät rippikoulun aikana. Vajaa viidennes 19 % ystävyysuhteet eivät syventyneet / melko vähän syvenivät rippikoulun aikana

Taulukko 15. Rippikoululaisten näkemykset. Mediaani, F luvut. Kysymykset 14-17

F1 = täysin samaa mieltä ja F5 = täysin eri mieltä. N=42.

kysymys	Md	F 1	2	3	4	5	tyhjä	N
14 Rippikoulussamme oli hyvä yhteishenki.	1	25	9	5	2	1	0	42
15 Sain rippikoulussa uusia ystäviä.	3	16	3	7	7	8	1	42
16 Ystävyysuhteeni syvenivät rippikoulun aikana.	2	12	11	11	3	5	0	42
17 Rippikoulussa sain olla oma itseni.	1	23	8	5	2	2	2	42

7.1.5 Isosten kokema yhteys, ystävyys

Taulukko 16. Kysymys 11. Isosten mielipiteet

Kysymys: olen isosena ripikoulussa, koska rippileirillä ja isosilla oli hyvä yhteishenki.
N=12

	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Medi-aani
Täysin ei mieltä.	0	0	1	11	Täysin samaa mieltä.	12	3,92	4
	0%	0%	8,33%	91,67%				
Yhteensä	0	0	1	11		12	3,92	4

Kaikki 100 % isosista vastasivat, että on isosena koska rippileirillä on hyvä / melko hyvä yhteishenki.

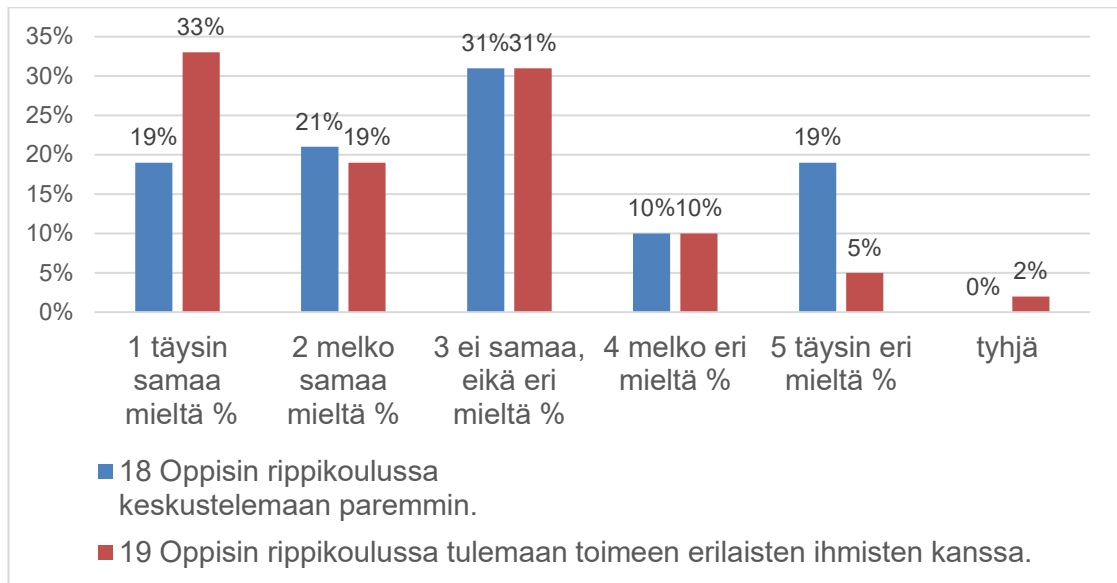
Taulukko 17. isosten kokemukset, ystävyys

Kysymys 12. Olen isosena ripikoulussa, koska sain uusia ystäviä. N=12

	1	2	3	4		Yhteensä	Keskiarvo	Medi-aani
Täysin eri mieltä.	0	0	3	9	Täysin samaa mieltä.	12	3,75	4
	0%	0%	25%	75%				
Yhteensä	0	0	3	9		12	3,75	4

Kaikki 100 % isosista oli sitä mieltä, että on isosena ripikoulussa, koska sai uusia / melko uusia ystäviä.

7.1.6 Sosiaaliset taidot

Kuvio 15. Kysymykset 18,19. Rippikoululaisten näkemykset, sosiaaliset taidot N=42

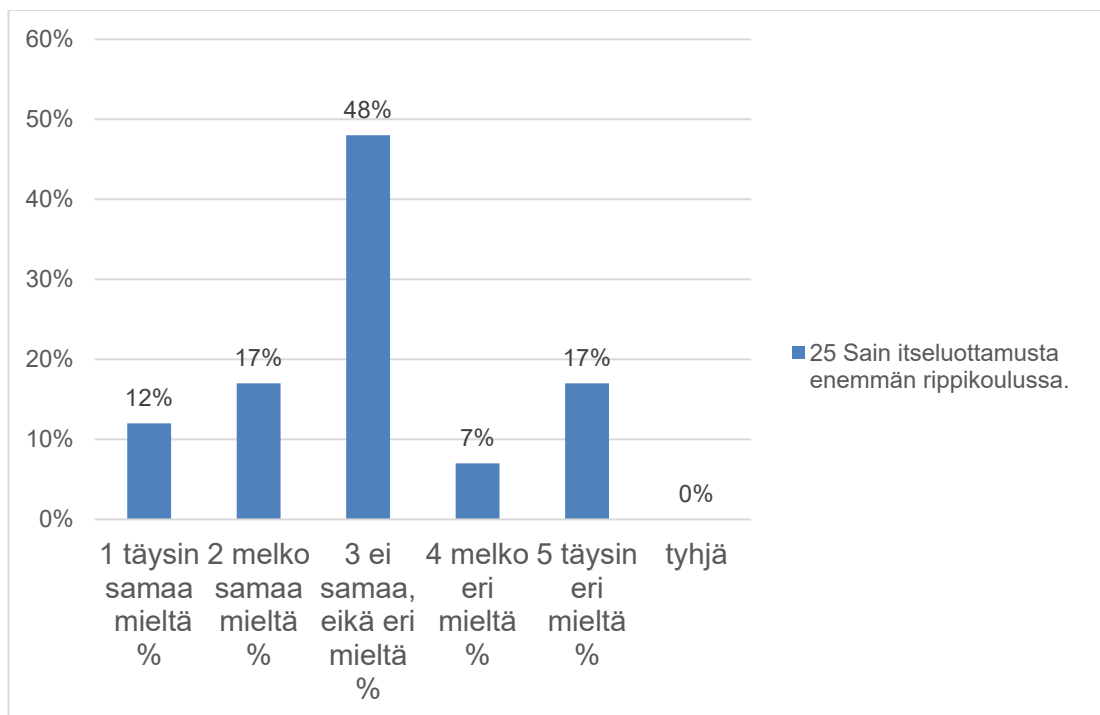
Vajaa puolet 40 % oppi rippikoulussa keskustelemaan paremmin / melkein paremmin. Vajaa kolmannes 29 % ei oppinut rippikoulussa keskustelemaan paremmin / melkein ei oppinut keskustelemaan paremmin.

Yli puolet 52 % oppi rippikoulussa tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa / melkein oppi tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa. Vajaa kymmenes 10 % ei oppinut / melkein ei oppinut tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa.

Taulukko 18. Mediaani ja F luvut. Kysymykset 18-19 N=42

kysymys	Md	F 1	2	3	4	5	tyhjä	N
18 Oppisin rippikoulussa keskustelemaan paremmin.	3	8	9	13	4	8	0	42

19 Oppisin rippikoulussa tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa.	2	14	8	13	4	2	1	42
---	---	----	---	----	---	---	---	----

Kuvio 16. Kysymys 25. Rippikoululaisten näkemykset, itseluottamus N=42

Vajaa kolmannes 29 % rippikoululaisista sai itseluottamusta enemmän / melkein enemmän rippikoulussa. Vajaa neljännes 24 % rippikoululaisista ei saanut / melkein ei saanut itseluottamusta enemmän rippikoulussa.

7.1.7 Isosten elämän taidot

Taulukko 19. Kysymys 14. Isosen mielipiteet

Kysymys: olen isosena siksi, että opin ohjaamaan ryhmiä. N=12

	1	2	3	4		Yh- teensä	Kes- kiarvo	Me- di- aani
Täysin eri mieltä.	0	2	5	5	Täysin sama mieltä.	12	3,25	3
	0%	16,66%	41,67%	41,67%				
Yh- teensä	0	2	5	5		12	3,25	3

Isosista vajaa viidennes 16,66 % ei melkein ei oppinut ohjaamaan ryhmiä. 83 % on isosena siksi, että oppi ohjaamaan ryhmiä.

Taulukko 20. Kysymys 15. Isosen mielipiteet

Kysymys: olen isosena rippikoulussa, koska itsetuntoni vahvistui. N=12

	1	2	3	4		Yh- teensä	Kes- kiarvo	Me- di- aani
Täysin eri mieltä.	0	2	8	2	Täysin sama mieltä.	12	3	3
	0%	16,67%	66,66%	16,67%				
Yh- teensä	0	2	8	2		12	3	3

Isosista 83,33 % on isosena rippikoulussa, koska itsetunto vahvistui / melkein vahvistui.

Taulukko 21. Kysymys 16. Isosen mielipiteet

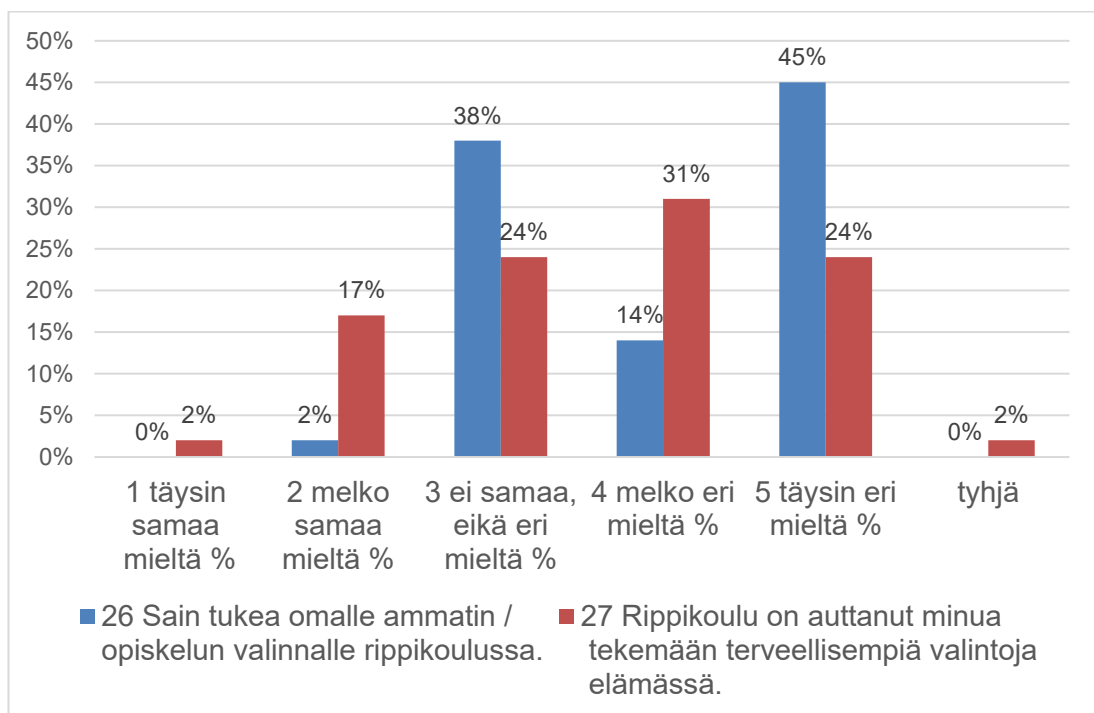
Kysymys: olen isosena siksi, että olen itsenäistynyt enemmän. N=12

	1	2	3	4		Yh- teensä	Kes- kiarvo	Medi- aani
	1	2	6	3		12	2,92	3

Täysin eri mieltä.	8,33%	16,67%	50%	25%	Täysin samaa mieltä.			
Yhteensä	1	2	6	3		12	2,92	3

75 % on isosena siksi, että on itsenäistynyt enemmän / melkein enemmän itsenäistynyt.

7.1.8 Rippikoululaisen elämä

Kuvio 17. Kysymykset 26, 27. Rippikoululaisten näkemykset

Rippikoululaisen elämä N=42

2 % sai melkein tukea omalle ammatin / opiskelun valinnalle rippikoulussa. Yli puolet 59 % ei saanut / melkein ei saanut tukea omalle ammatin / opiskelun valinnalle rippikoulussa. Melkein viidennes 19 % rippikoulu on auttanut / melkein auttanut tekemään terveellisempiä valintoja elämässä. Yli puolet 55 % rippikoulu ei ole / melkein ei ole auttanut tekemään terveellisempiä valintoja elämässä.

.Taulukko 22. Rippikoululaisten näkemykset, mediaani, F luvut, kysymykset 25-28 N=42

kysymys	Md	1	2	3	4	5	tyhjä	N
25 Sain itseluottamusta enemmän rippikoulussa.	3	5	7	20	3	7	0	42
26 Sain tukea omalle ammatin / opiskelun valinnalle rippikoulussa.	4	0	1	16	6	19	0	42
27 Rippikoulu on auttanut minua tekemään terveellisempiä valintoja elämässä.	4	1	7	10	13	10	1	42
28 Rippikoulu oli minulle merkittävä kokemus.	2	10	13	12	2	5	0	42

7.2 Tutkimuksen hyödyntäminen, arviointia

Tulevaisuudessa Paattisten seurakunnassa voimme kehittää palautteiden suhteen asiakaslähtöisemmäksi. Vaikka kaikkiin toiveisiin ei valitettavasti pystytä vastaamaan. Ehtoollinen aikaisessa vaiheessa rippikoulussa näyttää tutkimuksen perusteella hyvältä uudistukselta, tätä aiotaan jatkaa Paattisten seurakunnassa. Koronan rajoitusten vuoksi joudutaan palamaan vanhaan rippikoulupassi käytäntöön ainakin vuonna 2020 -2021. Tulevaisuudessa otetaan yhä paremmin huomioon rippikoululaisten ja isosten toiveet, asenteet ja mielipiteet. Isosille voisi järjestää leirillä ”isosten kyselytunti”, jossa isoset saisi haastaa ohjaajia vaikeilla kysymyksillä ja rippikoululaiset saisivat myös kuunnella /osallistua. Tutkimuksen perusteella sai vahvistusta uuden rippikoulusuunnitelman muutoksista. Rippikoulutyötä voi kehittää tämän tutkimuksen perusteella.

Tutkimuksesta saa hyötyä myös muut seurakunnat. Olen luvannut jakaa työtä Turun- ja Kaarinan seurakuntayhtymän nuorisotyöntekijöille, rippikoulutyöntekijöille. Esitän työni

myös rippikouluvastaavien kokouksessa 28.1. 2021. Lisäksi jaan tutkimukseni Turun Arkkhiippakunnan kasvattajat tiimille. Asiasta olen sopinut hiippakuntasihteerin kanssa. Tutkimuksesta hyötyvät myös ne, jotka ovat olleet kehittämässä, tekemässä tätä uutta rippikoulusuunnitelmaa.

Kehittämiprojekti meni Paattisten seurakunnassa hyvin, suurin osa tavoitteista tuli saavutettua. Kehittämiprojektin kohteena oli rippikoulun alkujakson parantaminen seurakuntaelämän näkökulmasta. Tavoitteena oli vahvistaa hengellistä ymmärrystä ja jäsenyyden merkitystä sekä kehittää nuorten osallisuutta, ehtoolliskasvatusta ja seurakuntaan tutustumista Nuoret tutustuivat seurakunnan toimintaan ryhmänä, ilman rippikoulupassia. Osallisuutta ja ehtoolliskasvatusta lisättiin. Jumalanpalveluksissa rippikoululaisilla oli tehtäviä, eli he osallistuivat aktiivisesti Jumalanpalveluksiin. Ainoa tavoite, joka ei tullut saavutettua oli nuorten sitouttaminen seurakuntayhteyteen rippikoulun jälkeen. Isoskoulutuksen ei saatu normaalia enempään nuoria mukaan.

Uudelle laajemmalle rippikoulun tutkimukselle olisi tarvetta, aihetta. Vanhasta RKS:stä 2001 on tehty laajempia tutkimuksia. Viimeiset tutkimukset ovat Kati Niemelän tekemiä vuosilta 2002 ja 2007, jotka ovat jo aika vanhoja. Kati Niemelä on tutkinut rippikoulun merkitystä, vaikuttavuutta ja laatua, RKS 2001 mukaan. Näin voisi tehdä uudesta rippikoulusuunnitelmasta väitöskirja tutkimuksen tai muun vastaavan laajemman tutkimuksen. Aiheena voisi olla rippikoulun laatu, vaikuttavuus, merkittävyys. Myös rippikoulun vaikutusta nuorten hyvinvointiin ja yhteisöllisyyteen ei ole tutkittu, joka olisi myös hyvä aihe jatkotutkimukselle.

8 YHTEENVETO, JOHTOPÄÄTÖKSET, POHDINTA

8.1 Yhteenveto, pohdinta

Uudessa rippikoulusuunnitelmassa painotetaan nuorten kokonaisvaltaista kasvua. Rippikoulussa on tavoitteena vahvistaa spiritualiteettia, erityisesti lisätään ehtoolliskasvatusta. Tavoitteena on, että rippikoululainen jo rippikoulun aikana käy säännöllisesti ehtoollisella. Rippikoululaisten osallisuutta vahvistetaan myös rippikoulun aikana. (Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 60/2017, 8)

Tutkimuksen tarkoituksena oli tutkia mitä mieltä rippikoululaiset / isokset ovat olleet uuden rippikoulusuunnitelman muutoksista. Lisäksi kyselylomakkeessa kysytään rippikoulun merkittävydestä ja mitä elämän taitoja rippikoululaiset ovat saaneet rippikoulussa. Tutkimukseen osallistuu myös yksi Martin seurakunnan rippikouluryhmä ja isosia, jossa on toteutettu tätä rippikoulu-uudistusta. Tutkimuskysymyksien perusteella on tarkoitus arvioida rippikoulun onnistuneisuutta, merkittävyttä, joiden pohjalta voidaan kehittää Paattisten seurakunnan rippikoulutyötä. Tutkimuskysely auttaa myös tunnistamaan rippikoulun heikkouksia ja vahvuuksia.

Paattisten seurakunnan työntekijät asettivat syksyllä 2017 alkavalle rippikoulu-ryhmälle kehittämistavoitteen keinoksi seuraavat asiat: rippikoulupasseista luovutaan ja tehdään rippikoululaisille aikataulu yhteisistä tapaamisista, rippikoululaiset osallistuvat yhdessä kolmeen jumalanpalvelukseen, jotka ovat nuorten joulukirkko, perhekirkko ja yksi jumalanpalvelus, joka tehdään yhdessä rippikoululaisten kanssa (toinen pääsiäispäivän jumalanpalvelus), jumalanpalveluksissa nuorilla oli mahdollisuus osallistua yhteiseen ehtoolliseen (jo ennen konfirmaatiota)

Paattisten seurakunnan tavoitteena oli, että seurakuntaan tutustuminen tapahtuu ilman rippikoulupassia. Tämä tavoite toteutui, koska passia ei ollut käytössä. Reilusti yli puolet 78,6 % kyselyyn vastanneista oli täysin samaa mieltä / melko samaa mieltä, että rippikoulun passittomuus on hyvä. Rippikoululaisilla ei ole vertailu mahdollisuutta millaista on kun on passi käytössä. Joten heidän on ollut vaikeaa vertailla, voi vaikuttaa vastukseen.

Lisäksi rippikoululaisilta kysyttiin avoin kysymys, miksi passittomuus on hyvä asia. Useat vastasivat, että passin muistaminen aiheuttaa huolta, stressiä. Lisäksi passi unohtuu helposti. Isosista vastasi vajaa puolet 41,66 %, että passittomuus on hyvä / melko hyvä asia.

Yli puolet 58,34 % isosista olivat sitä mieltä, että passittomuus on huono / melko huono asia. Vajaa puolet 41,66 % vastaajista olivat sitä mieltä, että passittomuus on hyvä / melko hyvä asia. Isosilla on enemmän kokemusta passista, koska heillä on ollut käytössä rippikoulupassi. Näin he pystyivät vertaamaan rippikoululaisia paremmin

Tavoitteena oli myös seurakuntaan tutustuminen yhtenä ryhmänä. Lisäksi vahvistetaan nuorten osallisuutta, kuulluksi tuleamista ja vaikuttamista. Rippikoululaisilta kysyttiin tietävätkö he mitä toimintaa seurakunnassa on tarjolla. Rippikoululaiset vastasivat alle puolet 43 % että he tietävät täysin / melko paljon mitä toimintaa seurakunnassa on tarjolla heille. Vajaa puolet 40 % ei ollut samaa eikä eri mieltä. Vain 12 % olisi halunnut enemmän / melko enemmän tutustumista seurakuntaa.

Vaikka rippikoululaisista 40 % oli epävarma seurakunnan tarjoamasta toiminnasta niin silti vain 12 % olisi halunnut enemmän / melko enemmän tutustumista seurakuntaan. Tämä tulos osittaa sen, että yli puolet nuorista ei ole kiinnostunut seurakunnan toiminnasta vaikka he eivät tiedä mitä toimintaa seurakunnalla on tarjolla.

Tavoitteena oli myös nuorten osallistuminen jumalanpalveluksissa. Rippikoululaiset osallistuivat jumalanpalvelukseen laulamalla ja rukoilemalla. Lisäksi he tekivät tehtäviä jumalanpalveluksissa mm. lukivat rukouksen / evankeliumin / tarinan. Lisäksi he pitivät puheita tai valitsivat virsiä.

Tavoitteena oli myös ehtoolliskasvatuksen lisääminen. Rippikoululaisista melkein kaikki kävivät ehtoollisella ennen konfirmaatiota, 95 % vastasi, että kyllä kävin ehtoollisella. Rippikoululaisista oli 77 % sitä mieltä, että oli hyvä / melko hyvä asia, että oli mahdollisuus ehtoolliselle ennen konfirmaatiota.

Paattisten seurakunnan tavoitteena oli myös saada enemmän nuoria mukaan isokoulutukseen. Noin neljännes 27 % on vastannut, että voisi lähteä todennäköisesti / melko todennäköisesti isokoulutukseen. Puolet 50 % rippikoululaisista ei voisi / melkein ei voisi lähteä isokoulutukseen. Neljännes ei osaa sanoa mielipidettä 24 % isokoulutukseen lähtemisestä.

Rippikoululaisilta kysyttiin myös: miten sinä vielä haluaisit kehittää rippikoulua? Suurin osa vastaajista (13 nuorta) haluaisi rippikouluun lisää / enemmän vapaa-aikaa. Rippikoululaiset vastasivat esim. ”Lisää vapaa-aikaa tiiviimmän ohjelman avulla, lyhyet tauot pois, pidempiä tilalle.” ja ” Rippikoulussa on liian vähän vapaa-aikaa.” Rippikoululaiset tarkoittavat tällä vapaa-ajan vähyydellä nimenomaan rippikoulun leirijaksoa. Lisäksi tuli kehittämisen toivetta ulkoläksyjen opetteluun.

Tätä vapaa-ajan lisäämistä leirillä on vaikeaa lisätä, koska rippikoulussa pitää olla opetusta 80 tuntia. Näin leiriä pitäisi paljon pidentää, jos vapaa-aikaa lisätään leirillä. Rippikoululaiset eivät ymmärrä, tiedä sitä, että pitää olla tietty määrä opetusta rippikoulussa.

Yli puolelle 55 % rippikoulu oli merkittävä / melkein merkittävä kokemus. Vajaa viidenneselle 17 % rippikoulu ei ollut / melkein ei ollut merkittävä kokemus.

Rippikoululaisilta kysyttiin myös avoin kysymys: Erityisesti minulle jäi mieleen rippikoulusta? Viisitoista nuorta vastasi, että erityisesti mieleen rippikoulusta jäi ihmiset, kaverit. Yksi vastasi esim. ” Uusien ihmisten tapaaminen.” toinen vastasi ” Ihanat ihmiset.”

Neljä mainitsi myös uinti / sauna. Kahdeksan kertoi myös, että erityisesti jäi mieleen aktiviteetit mm. melonta, korikiipeily.

Vajaa puolet 45 % sai rippikoulusta uusia ystäviä / melkein uusia ystäviä. Reilu kolmannes 36 % ei saanut / melkein ei saanut uusia ystäviä. Yli puolet 55 % vastasi, että ystävyssuhteet syvenivät täysin / melko paljon syvenivät rippikoulun aikana.

Kaikki 100 % isosista oli sitä mieltä, että on isosena rippikoulussa, koska sai uusia / melko uusia ystäviä. Isosista 83,33 % on isosena rippikoulussa, koska itsetunto vahvistui / melkein vahvistui. Tämä tieto on erittäin positiivista, kannustavaa rippikoulun pitäjille.

Isosista oli yli puolet 63,64 % sitä mieltä, että vanha rippikoulusuunnitelma oli huonompi / melko huonompi kuin uusi suunnitelma. Alle puolet 36,36 % mielestä vanha rippikoulusuunnitelma oli parempi / melko parempi.

Suurin osa 81 % koki, että rippikoulussa oli hyvä / melko hyvä yhteishenki. Suurin osa koki myös 74 %, että sai olla oma itseni. Kymmenes 10 % koki, että ei saanut olla / melko huonosti sai olla oma itseni.

8.2 Kehittämisprojektin arviointia ja johtopäätökset

Rippikoulun rooli on muodostunut tärkeäksi osaksi nuoren elämää. Rippikoulu on edelleen hyvin suosittu nuorten keskuudessa. Tutkimus osoitti, että rippikoulun vahvuutena on edelleen hyvä ilmapiiri ja ystävyteen liittyvät asiat. Suurin osa 81 % koki, että rippikoulussa oli hyvä / melko hyvä yhteishenki. Isokset myös olivat sitä mieltä, että vanha rippikoulusuunnitelma oli 64 % huonompi/ melko huonompi kuin uusi suunnitelma. Heikkoutena on edelleen matala kiinnostus isoskoulutukseen tai muuhun seurakunnan nuorten toimintaan lähteminen rippikoulun jälkeen.

Rippikoulu-uudistus on tuonut hyviä sisältöjä rippikouluun. Osallisuutta on lisätty etenkin jumalanpalveluksissa, 64 % koki, että sai olla osallisena jumalanpalveluksissa. Lisäksi ehtoollisella käyntiä ennen konfirmaatiota pidettiin hyvänä asiana. On myös positiivinen tieto, että isosilla on 83 % itsetunto vahvistunut. Itsetunnon vahvistumisella on paljon hyviä vaikutuksia nuoren elämään, mielenterveyteen. Myös rippikoululaiset ovat kokeneet, että saavat olla rippikoulussa omana itsenään, joka luo turvallisuuden tunnetta. Vaikka nuorten osallisuutta on lisätty, niin se ei ole lisännyt isokoulutettavien määrää. Esimerkiksi paattisten seurakunnan vuoden 2019 yhdestä rippikouluryhmästä ei lähtenyt yhtään nuorta isokoulutukseen. Vaikka rippikoulu tehtäisiin, pidettäisiin onnistuneesti, hyvin, niin se ei takaa sitä, että isokoulutuksen lähtisi nuoria mukaan.

Isokoulutukseen lähtemiseen vaikuttaa Matteus-efekti. Matteus-efekti tarkoittaa sitä, että kristillisen kotikasvatuksen saaneilla ja lapsuudessaan seurakunnan toimintaan osallistuneilla nuorilla näyttää olevan muita nuoria matalampi kynnyks jatkaa seurakunnan toiminnassa rippikoulun jälkeen. Useat tutkimukset ovat osittaneet sen, että lapsuudenkodin uskonnollisuudella ja lapsuudenaikaisella uskonnollisella osallistumisella on vaikutusta nuoruuden ja aikuisuuden uskonnollisuudelle. (Porkka 2019, 136,137.)

Uudessa kirkon tutkimuskeskukseen tutkimuksessa todetaan, että tutkimuksen mukaan kristillisten perinteiden välittäminen lapsille ja nuorille jää yhä useammin tekemättä. Etenkin nuorempien ikäluokkien lapsuudenkodissa uskonto ei ole ollut esillä, z-sukupolvien äidit välittävät lapsilleen vähiten kristillisiä perinteitä. (Salomäki ym. 2020, 263)

Lapsuuskodin uskonnollinen kasvatus on paljon vähentynyt suomessa. Tästä seuraa se, että isokoulutukseen lähtee yhä vähemmän nuoria mukaan, koska lapsuudenajan uskonnollinen kasvatus on vähentynyt.

Seurakunnilla on edelleen haasteena miettiä mitä muuta tarjottavaa on nuorille rippikoulun jälkeen kuin isokoulutus. Seurakunnissa on paljon erilaisia työmuotoja, joista voisi löytyä vapaaehtoistyötä nuorille. Vaihtoehtona voisi olla lapsityö, varhaisnuorisotyö tai lähetystyö, diakoniatyö. Paattisten seurakunta on pieni seurakunta, joten työntekijä resurssit tulevat vastaan helposti ja tarjontaa on vähemmän kuin suurissa seurakunnissa. Paattisilla on kuitenkin tavoitteena vapaaehtoisten lisääminen.

Tulevaisuudessa seurakunnilla, kirkolla tulee olemaan paljon haasteita. Seurakuntien, nuorisotyön suurena haasteena on seurakuntalaisten, etenkin nuorten aikuisten kirkosta eromainen. Seurakuntien pitäisi myös panostaa lapsityöhön, varhaiskasvatukseen, koska lapsuuden ajan kotona saatu kristillinen kasvatus on vähentynyt paljon.

8.3 Tutkimuksen eettiset ja luotettavuuteen liittyvät kysymykset

Lääketieteellisestä tutkimuksesta on säädetty laki, mutta muut tutkimuskäytännöt perustuvat enemminkin vakiintuneisiin tapoihin. Tutkimuksen vapaus ja sananvapaus on turvattu perustuslaissa. Lisäksi pitää huomioida tutkittavien yksityisyyden suoja. Tutkimukseen osallistuminen pitää olla myös vapaaehtoista, joka pätee myös lasten kohdalla. Lasten kohdalla pitää myös huomioida heidän ikänsä ja kehitystasonsa. Tutkimuksessa on pyydettävä huoltajien suostumusta, jos lapsi on alle 12-vuotias. Toinen käytössä oleva käytäntö on, että ikäraja on 15-vuotta, että tutkimukseen ei enää tarvita huoltajan suostumusta. 12, 15 Vuoden ikärajaa ei pidä noudattaa mekaanisesti, vaan kunkin lapsen oma kypsyyden on mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon. (Lagström, 2010, 35-37)

"Lapsia koskevassa tutkimuksessa korostuu luottamuksellisuus ja tutkimuksen toteuttamisen eettisyys. Lapselle tulee kertoa selkeästi ja ymmärrettävällä tavalla, mistä tutkimuksessa on kyse ja mihin hänen antamia tietoja käytetään" (Lagström. 2010, 37).

Rippikoululaisten vanhemmilta on kysytty lupalappu, jossa kysytään, että saako nuori osallistua tutkimukseen, täyttää kyselylomake. Rippikoulun vanhemmille on tiedotettu tutkimuksesta myös Paattisten seurakunnan vanhempainiltojen yhteydessä. Lisäksi tutkimuksesta on kerrottu rippikoululaisille, vanhemmille aloitusinfossa. Lisäksi informaatiota annetaan rippileirillä, kun tutkimuslomake täytetään. Vanhemmille on myös kerrottu, että tutkimukseen ei tule nimiä, henkilötietoja. Lisäksi vanhemmille on kerrottu, mitä varten tutkimus tehdään. Katson, että isokset ovat jo tarpeeksi kypsiä itsenäisesti arvioimaan sitä, että haluavatko osallistua tutkimukseen. Lisäksi he ymmärtävät tutkimuksen tarkoituksen, kun ovat käyneet isokoulutuksen. Joten en ole kysynyt isosten vanhemmilta lupaa osallistua kyselyyn.

Kaikissa tutkimuksissa tulee arvioida tutkimuksen luotettavuutta, koska pyritään välttämään virheiden syntymistä. Tutkimuksen luotettavuutta voidaan arvioida reliaabelius näkökulmasta tai validius (pätevyys) näkökulmasta. Reliaabeliutta voidaan todeta niin, että tutkimus toistetaan ja saadaan sama tulos. Validius tarkoittaa tutkimusmenetelmän kykyä mitata juuri sitä, mitä on tarkoitus mitata. Validius merkitsee myös sitä, että selitykset ja tulkinnat sopivat yhteen. "Kysymys on: sopiiko selitys kuvaukseen eli onko selitys luotettava" (Hirsjärvi. 2008. 227). Laadullisen tutkimuksen luotettavuutta kohentaa myös tutkijan tarkka selostus kaikista vaiheista, toteuttamisesta. Lisäksi aineiston tuottamisen

olosuhteet olisi kerrottava selvästi, totuudenmukaisesti. Laadullisen tutkimuksen aineiston analyysissä on keskeistä luokittelujen tekeminen, siinä tulisi kertoa luokittelun syntymisen alkujuuret ja luokittelujen perusteet. (Hirsjärvi 2008, 226 - 227)

8.4 Ammatillinen reflektio

Kehittämiprojekti oli tiimityötä. Tiimiin kuului Paattisten seurakunnan pastori, joka oli myös minun mentorini. Lisäksi tein isosille testi lomakkeita, joihin he vastailivat ja tekivät kommentteja. Sain myös hyviä ohjeita opinnäytetyöni ohjaavalta opettajaltani.

Ammatillinen tiimityö sujui hyvin. Sujumiseen auttoi paljon se, että olen ollut Paattisten seurakunnassa pitkään töissä n 20-vuotta. Tunsin hyvin pastorin ja isokset. Rippikoululaiset olivat uusia, mutta heihinkin on ollut yhteys ala-asteella koulun kautta.

Tutkimus oli määrällinen tutkimus. Vastukset analysoin enimmäkseen määrällisesti. Uutena asiana oli minulla Excel - ohjelmiston käyttö. Näin minulla meni paljon aikaa opetella uusi tietokoneohjelma. Ensin kävin Turun avoimen yliopiston Excel - kurssin. Se oli nopea tiivis iltakurssi. Joten minun piti vielä itse kerrata asioita vielä uudestaan kirjoista, että oppisin ohjelman käytön. Kun oppisin Excel - ohjelman käytön aloin syöttämään tuloksia ohjelmaan, havaintomatriisi taulukkoon. Opettelin kirjoista myös, miten oikealla tavalla analysoidaan määrällinen aineisto.

Isosille tekemä kysely oli myös määrällinen, jonka tein Webropol ohjelmalla. Ajattelin että pääsen helpommalla Webropolilla, koska siitä tulee valmiiksi laskettuna, kuviot ja taulukot. Mutta ohjelman käyttö oli minulle myös uusi asia. Joten ohjelman opettelussa meni myös aikaa. Tein myös Webropol ohjelmalla testi kyselyjä mentorilleni.

Homasin sen, että Webropol kyselyyn nuoret vastaavat huomattavasti nopeammin verrattuna rippikouluisille tehtyyn kyselyyn paikan päällä. Jouduin isosille kolme kertaa lähettämään muistutuksen, että vastaisivat kyselyyn. Paattisten isokset vastasivat hyvin kyselyyn, mutta Martista sain vähemmän vastauksia. Martin isosten vastuksen vähäisyyteen vaikutti tietenkin se, että olin heille aika tuntematon. Olin kyllä nähnyt Martin isosia yhdellä leirillä. Totesin sen, että kirjoissa oleva tieto pitää paikkaansa, että sähköposti kyselyissä vastausprosentti on alhaisempi kuin paikan päällä tehty kysely.

Näin tässä päättötyön tekemisessä meni nopeasti useampi vuosi. Oli yllätys, että tämä vie näin paljon aikaa. Tähän vaikutti paljon se, että joudin paljon opettelemaan uusia asioita, lisäksi olin töissä koko kehittämiprojektin ajan.

Kirjallisuuskatsauksen tekemisessä meni myös paljon aikaa. Aineistoa hankkisin monesta eri tietokannasta, kirjastosta, internetistä ja kirjoista, lehdistä. Kirjallisuuskatsausta tehdessäni oppisin, sain paljon uutta tietoa nuorisotyöstä, koska aikeisempi koulutukseni on sosionomi- diakoni.

9 LÄHTEET

- Aaltonen, M.; Ojanen, T.; Vihunen, R. & Vile`n, M. 2003. Nuoren aika. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Gissler, M.; Kekkonen, M. & Känkänen, P. (toim.) 2018. Nuoret palveluiden pauloissa. Nuorten elinolot –vuosikirja 2018. Helsinki: Puna Musta Oy.
- Hirsjärvi, S.; Remes P. & Sajavaara, P. 2008. Tutki ja kirjoita. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.
- Halme, N.; Hedman, L.; Ikonen, R. & Rajala.R. Työpaperi 15/2018. Lasten ja nuorten hyvinvointi 2017. Kouluterveyskyselyn tuloksia. Terveysten ja hyvinvoinnin laitos. Helsinki. Viitattu 7.11.2020. <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-343-115-7>.
- Heikkinen, M. & Lehtonen, T. (toim.). 2017. Nuorisotyön sukupolvet. XYZ. Kokemuksia kirjaimista. Turku: Painosalama.
- Innanen, T. & Niemelä, K. (toim.). 2009. Rippikoulun todellisuus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisu 107. Porvoo: WS Bookwell OY.
- Kangasniemi, T. 2019: Nuoriso tarvitsee monikanavaista kuulemistä. Villi. Ihmisille nuorisotyössä. 3 / 2019.
- Kanste, O.; Joronen, K.; Halme, N; Perälä, M-L. & Pelkonen, M. 2018. Lasten ja nuorten terveyttä, hyvinvointia, kasvua ja oppimista edistävät palvelukokonaisuudet - kokemuksia eri maissa. Terveysten ja hyvinvoinnin laitos. tutkimuksesta tiivistä 28.9.2018. Viitattu 18.8.2020. <https://www.julkari.fi/handle/10024/136957>
- Kasvatus ja perheasiat. Kirkkohallitus. 2019. Nuorten osallisuus seurakunnissa vahvistuu vaikuttajaryhmien kautta. Villi. Ihmisille nuorisotyössä. 6 / 2019
- Kestilä ,L & Heino, T. Solantaus. 1/2011. Haaste. Nuorten syrjäytyminen- epäsuotuisia polkuja aikuisuuteen. Viitattu 3.4.2018. https://www.thl.fi/nuortensyrjailyminen_epasuotuisia_polkuja_aikuisuuteen
- Kuure,T.; Vuori, M. & Gissler, M. (toim.) 2002. Viattomuudesta vimmaan. Lapsuudesta nuoruuteen -siirtymävaiheen tarkastelua. Nuorten elinolot –vuosikirja. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.
- Kyngäs, H. & Vanhanen, L. 1999. Sisällön analyysi. Hoitotiede. Vol. 11, no 1/-99.
- Lagström, H. Pösö, T.; Rutanen, N. & Vehkalahti, K. (toim.). 2010. Lasten ja nuorten tutkimuksen etiikka. Nuorisotutkimusseura RY. Nuorisotutkimusverkosto. Copyright.
- Lasten ja nuorten keskus ry 2020. Lapsivaikutusten arviointi. Viitattu 26.10.2020. <http://www.lastenjanuortenkeskus.fi/lapsivaikutusten-arviointi/>
- Lasten ja nuorten keskus ry 2020. LAVA. Viitattu 26.10. 2020. <https://www.lastenjanuortenkeskus.fi/lapsivaikutusten-arviointi/lava/>
- Lasten ja nuorten keskus ry 2020. Nuorten vaikuttajaryhmät. Viitattu 26.10. 2020. <https://www.lastenjanuortenkeskus.fi/nuorten-vaikuttajaryhmat/>
- Me-säätiö. 2018. Ajankohtaista. Blogi. Viitattu 2.4.2018. <http://.mesaatio.fi/ajankohtaista/blogi>
- Me-säätiö. 2018. Ajankohtaista. Uutiset. Viitattu 2.4.2018. <http://mesaatio.fi/ajankohtaista/uutiset>

Niemelä, K. 2002. Hyvä rippikoulu. Rippikoulun laatu ja vaikuttavuus. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino OY.

Niemelä, K. 2007. Rippikoulusta aikuisuuteen. Pitkittäistutkimus rippikoulun merkityksestä ja vaikuttavuudesta. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 99. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino OY.

Nuori kirkko 2019. Nuorten osallisuus vahvistuu vaikuttajaryhmien kautta. Villi. Ihmisille nuorisotyössä. 6/2019

Nuorten elämä. Hyvinvointi ja terveys. 2019. Viitattu 5.11. 2020. <http://www.nuorteneelama.fi>

Paananen, T. & Tuominen, H. (toim.). 2005. Nuorisotyön käsikirja. Kirjapaja. Pieksämäki: RT-Print Oy.

Perälä, M-L.; Halme, N. & Nykänen, S. 2012. Lasten, nuorten ja perheiden palveluja yhteensovittava johtaminen. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Opas 19. Tampere: Juvenes Print – Suomen yliopistopaino Oy. Saatavana myös <https://www.julkari.fi/handle/10024/90893>

Porkka, J. 2019. The Young Confirmed Volunteers of the Evankelical Lutheran Church of Finland. Motivation, Religiosity, and Community. Diakonia -ammattikorkeakoulu. Tampere: Puna Musta Oy. Saatavana myös <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-493-338-4>

Pulkkinen, J. 2019. Kasvua kaiken ikää - kirkon kasvatus ja perhe. Kirkon kasvatus ja perheasiat -yksikön blogi. Viitattu 11.10.2019 <http://www.kirkonkasvatusjaperhe.blogspot.com/2019/09/rippikoulu-vahentaa-nuorten.html/>.

Ranta, S. 2019: Valtaa on sillä, jota tarvitaan. Villi. Ihmisille nuorisotyössä. 3/ 2019.

Saari, J.; Eskelinen N. & Bröklund, L. 2020. Raskas perintö. Ylisukupolvinen huono-osaisuus Suomessa. Tallinna: Gaudeamus Oy.

Salomäki, H.; Hytönen, M; Ketola, K.; Salminen, V-M. & Sohlberg, J. 2020. Uskonto arjessa ja juhlassa. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016-2019. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 134. Kirkon tutkimuskeskus. Vaasa: Grano Oy. Saatavana myös <https://evl.fi/kirkontutkimuskeskus/julkaisut/uusimmat-julkaisumme>

Suomen ev.-lut. kirkon julkaisuja 43. 2016. Isoja ihmeitä. Isostoiminnan linjaus 2016. Kirkon kasvatus ja perheasiat (kkp). Kirkkohallitus. Kuopio: Grano. Saatavana myös <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/kasvatus/rippikoulu/isostoiminta>

Suomen ev. -lut. Kirkon julkaisuja 60. 2017. Kirkko ja toiminta. Suuri ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017. Elämää Jumalan kasvojen edessä. Kirkkohallitus. Kuopio: Grano OY. Saatavana myös <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/kasvatus/rippikoulu/suuri-ihme-rippikoulusuunnitelma>

Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Ovet auki. suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2026. Viitattu 12.11.2020. <https://evl.fi/plus/hallinto-ja-talous/strategiat/kirkon-strategia-20261>

THL. 2018. Syrjäytyminen ja syrjäytymisen riskitekijät. Viitattu 26.11.2020. https://thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/tyon_tueksi/nuorten-syrjautyminen/syrjautyminen

THL. 2019. Perustulokset, nuoret 2017 ja 2019 – Kouluterveyskyselyn aikasarjat 2006-2019 – THL kuutio- ja tiivistekäyttöliittymä. Viitattu 18.8.2020. https://sampo.thl.fi/pivot/prod/fi/ktk/ktk1/summary_perustulokset2?alue_0=235799&mittarit_0=200138&mittarit_1=199398&mittarit_2=19385

THL. 2020. Hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen johtaminen. Viitattu 6.11.2020. <https://thl.fi/fi/web/hyvinvoinnin-ja-tervyden-edistamisen-johtaminen/osallisuuden-edistaminen>

THL. 2019. Lapset, nuoret ja perheet. Viitattu 6.11. 2020. <https://thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/johtamisen-tueksi/lasten-ja-nuorten-vaikuttamismahdollisuudet>

THL. 2020. Sekä koulukiusaajat että kiusatut kokevat muita vähemmän osallisuutta. Viitattu 6.11.2020. <https://thl.fi/fi/-/seka-koulukiusaajat-etta-kiusatut-kokevat-muita-vahemman-osallisuutta>

Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymä, Keskusrekisteri. 2019. Jäsentietojen vuosi tilasto 2019.

Tähkäpää, A.; Taavitsainen, T.; Lehtinen, K.; Kallinen, E.; Ojala, S.; Jutila, J.; Syrjä-turpeinen, S.; Tukeva, P. & Lampenius, (toim.) S. 2012. Nuoret seurakuntalaisina. Suomen ev.lut. Kirkko. Suomen ev.lut. Kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2012:6. Pekan Offset, Helsinki 2012.

Tiedote rippikoululaisten vanhemmille

Paattinen

18.05.2018.

Rippikoululaisten vanhemmille / huoltajille

Hei. Olen Paattisten seurakunnasta nuorisodiakoni Tanja Jylhävuori. Jatko opiskelen Turun Ammattikorkeakoulussa ylempää ammattikorkeakoulun tutkintoa YAMK. Teen opinnäytetyötä rippikoulu –uudistuksesta, rippikoulun merkittävydestä ja mitä elämän taitoja rippikoululaiset ovat saaneet rippikoulussa. Teen opinnäytetyöhön kyselytutkimuksen. Kyselytutkimus on tarkoitus tehdä rippikoululaisille rippileirin aikana. Joten kysyn teidän suostumusta, että saako nuorene osallistua/ vastata tähän kyselytutkimukseen. Kysely on lomake, johon vastataan kirjallisesti.

Nuoren nimi: _____

Nuori saa osallistua kyselyyn: _____

Nuori ei saa osallistua kyselyyn: _____

Vanhemman / huoltajan allekirjoitus ja

paikka,

päivä: _____

Paattisten seurakunta Tanja Jylhävuori p. 040-341 7370

tanja.jylhavuori@evl.fi

Kysely rippikoululaisille

Kysely rippikoululaisille

Hei, tämän kyselyn tarkoituksena on kartoittaa mielipiteitä rippikoulu-uudistuksesta. Suurimmat muutokset ovat rippikoulussa ovat mm.: rippikoulussa ei ole rippikoulupasseja ja ehtoolliskasvatusta on lisätty esim. Mahdollisuus käydä ehtoollisella ennen konfirmaatiota lisäksi rippikoululaisen osallisuutta lisätty esim. Jumalanpalveluksissa. Tässä kyselyssä on tarkoitus tutkia rippikoulun merkittävyydestä ja mitä elämän taitoja saa rippikoulusta. Tutkimuksen perusteella voidaan myös kehittää rippikouluja, siksi on tärkeää, että vastaat näihin kysymyksiin rehellisesti. Vastausaika on noin 10-15 min. Ympyröi sopiva vaihtoehto numeroista, asteikosta 1 täysin samaa mieltä 2, 3, 4, ja 5 täysin eri mieltä. Kiitos vastuksistasi.

Täysin samaa mieltä

täysin eri mieltä

1 2 3 4 5

Rippikoulun passittomuus on hyvä.

1 2 3 4 5

Miksi? _____

Tiedän, mitä toimintaa seurakunnassa on

Tarjolla minulle.

1 2 3 4 5

Olisin toivonut enemmän seurakuntaan tutustumista.

1 2 3 4 5

Yhteyteni seurakuntaan vahvistui rippikoulun aikana.

1 2 3 4 5

Voisin lähteä isoskoulutukseen.

1 2 3 4 5

Toivon jotain lisää seurakunnan toiminnalta.

1 2 3 4 5

Mitä toivot lisää seurakunnan toiminnalta

? _____

Kävitkö ehtoollisella ennen konfirmaatiota?

kyllä / en

Minusta oli hyvä, että oli mahdollisuus

ehtoolliselle ennen konfirmaatiota.

1 2 3 4 5

Miksi? _____

—

Sain kokea, että olin osallisena jumalanpalveluksessa. 1 2 3 4 5

Miten osallistuit jumalanpalvelukseen? _____

—

Oli hyvä, että minulla oli tehtäviä jumalanpalveluksessa? 1 2 3 4 5

Sain olla valmistelemassa ja toteuttamassa rippikoulun Hartauksia ja jumalanpalveluksia. 1 2 3 4 5

Sain olla valmistelemassa konfirmaatiojumalanpalvelusta. 1 2 3 4 5

Rippikouluryhmämme hartaudet ja jumalanpalvelukset Olivat minulle tärkeitä kokemuksia. 1 2 3 4 5

Rippikoulussamme oli hyvä yhteishenki. 1 2 3 4 5

Sain rippikoulussa uusia ystäviä. 1 2 3 4 5

Ystävyssuhteeni syventyivät rippikoulun aikana. 1 2 3 4 5

Rippikoulussa sain olla oma itseni. 1 2 3 4 5

Oppisin rippikoulussa keskustelemaan paremmin. 1 2 3 4 5

Oppisin rippikoulussa tulemaan toimeen erilaisten Ihmisten kanssa. 1 2 3 4 5

Rippikoulu antoi minulle lisää toivoa. 1 2 3 4 5

Rippikoulu antoi minulle elämään merkitystä. 1 2 3 4 5

Rippikoulu auttoi ymmärtämään elämän arvot. 1 2 3 4 5

Sain rippikoulussa hyviä elämän ohjeita. 1 2 3 4 5

Rippikoulu auttoi minua ymmärtämään oikean ja väärän Valinnan. 1 2 3 4 5

Sain itseluottamusta enemmän rippikoulussa. 1 2 3 4 5

Sain tukea omalle ammatin / opiskelun valinnalle rippikoulussa. 1 2 3 4 5

Rippikoulu on auttanut minua tekemään terveellisempiä

Valintoja elämässä.

1 2 3 4 5

Rippikoulu oli minulle merkittävä kokemus.

1 2 3 4 5

Erityisesti minulle jäi mieleen rippikoulusta?

Miten sinä vielä haluaisit kehittää rippikoulua?

Kysely isosille

Kysely isosille Webropol ohjelmalla

Hei, tämä kyselyn tarkoituksena on tutkia mitä mieltä isokset ovat rippikoulu-uudistuksesta ja isosena olemisesta. Tämä kysely auttaa työntekijöitä rippikoulun kehittämisessä. Vastausaika on n 10 min. Kiitos vastuksestasi. Tanja Jylhävuori, diakoni Paattisten seurakunta.

1. Olen isosena?

Paattisten seurakunnassa.

Martin seurakunnassa.

Jossain muussa seurakunnassa.

2. Ikäni on

15-16 v.

16-17 v.

yli 18 v.

3. Olen ollut isosena rippileirillä?

1 kerran.

2-3 kertaa.

4 kertaa tai enemmän.

4. Minulla oli rippikoulupassi?

kyllä oli.

ei ollut.

5. Nykyään on passiton rippikoulu, Passittomuus on hyvä asia?

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

6. On hyvä, että rippikoulussa on ehtoollis- mahdollisuus ennen konfirmaatiota?

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

7. Olisin halunnut enemmän rippikoulun aikana tutustua seurakunnan toimintaan?

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

8. Olisin halunnut enemmän olla osallisena, tehdä käytännön tehtäviä seurakunnassa rippikoulun aikana.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

9. Vanha rippikoulu- suunnitelma oli parempi?

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

10. Haluan lisää kehittää, muutosta rippikouluun.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

Olen isosena rippikoulussa koska...

11. Rippileireillä ja isosilla on hyvä yhteishenki.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

12. Sain uusia ystäviä?

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

13. Opin lisää tietoa kristinuskosta ja Jumalasta.

Täysin eri mieltä 1 2 3 Täysin samaa mieltä

14. Siksi, että opin ohjaamaan ryhmiä.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

15. Itsetuntoni vahvistui.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

16. Olen itsenäistynyt enemmän?

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

17. Sain vastuksia elämän tärkeisiin kysymyksiin.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

18. Saan hyvää työkokemusta.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

19. Isosena oleminen on minulle merkittävä kokemus.

Täysin eri mieltä 1 2 3 4 Täysin samaa mieltä

